

גבל וכנור

EDICHTER

von

ARON DORNZWEIG.

Hest I.

HERMANNSTADT.

Drack und Verlag Buchdruckerei v. Closius'sche Erbin.

1 8 7 3.

נבל וכנור

כולל

אספת שירים שונים בשפת עבר

אות

אהרן דארנצווייג

מחברת ראשונה.

הערמאננשטארט

בדפוס ובהוצאת פ. קלאזיאויסישע ערבין

בשנת תרל"ג לבי"ע.

O, diese Blumen, dieser Sang
Sind nicht in leerem Müßigang
Gesucht und mir zu Theil geworden —
Doch unter Ungemach und Noth
Wenn schlimme Stürme mich bedroht,
Sind sie mir stets zum Heil geworden!

(Prolog zu Mirza-Schaffy's Lieder.)

אל אהרן.*

1.

כִּי אֶרְאֶה שְׂמֶךָ, מַעֲשֵׂה אֲצַבְעוֹתַיִךְ
"בְּתִנְיָח" "וְכוֹכָבִים" אֲשֶׁר כּוֹנְנֶנָּה,
אֲשֶׁר בְּנָפִי "שֶׁחַר" אֲבִיטָה הַדְּרִיָּה,
עַל הַבְּרָמֶל וְהַשְּׂרוֹן שְׂמֶחַה קִנְנֶנָּה. —

2.

אֶחָזָה פְּעֻלָּתְךָ הַמְטַפַּחַת וְהַחֲרִיטִים,
אֲשֶׁר בְּחֶרֶט אָנוֹשׁ אֶהְרֹן צָרְדָּה,
מִבֵּין עַפְעֵי סִנָּה וּפְאֶרֶת שָׁמַיִם,
אֲשִׁמַּע קוֹלְךָ, שִׁירֵי תְהִלָּה שְׂוֹרְדָּה. —

3.

וּבְדָגַל עֲבָרֵי אֲנָכִי אֲפִיר הַחֲתָמַת
חֲבֻצֹלֹת, הָעֵת, בְּיָדְךָ, לָךְ גְּתוּגִים,
הַמְגִיד וְהַצּוֹפֶה, אוֹהֵב שְׁלוֹם וְאַמֶּת
אֲבִיטָה לְמִלֵּיץ הַרְוֹמָמָה בַּעַת מְבִיגִים.

(* לעת צאת ספרו נכל ופנה)

4.

צָקָהּ רוּחַ שִׁירְתִּי לָךְ לְעֵדָה,
וְהִגֵּה בְּמַגִּלַּח סֵפֶר בְּאַחֵי אֵלֶיךָ,
אֶהְלֵלָה בְּחוּךְ קִדְקֵד אֶת־מַעֲלָלֶיךָ
כִּי יִשְׂרָיִם הֵם וְעַמָּם אֶכְבְּדָה.

5.

רַבִּים עָשׂוּ חַיִל בְּשִׂרְהָהּ הַמְּלִיצָה,
אֲךָ בְּמִסְחָר לֹא שָׁלְחוּ אֶת יָדָם,
בְּאַמְרָם: כִּי אֲזוּ פָקָה גִּיְיָרָעָה
הַתְּיָה אֶל פְּעֻלָּתָם, וְאֶל מַעֲבָרָם. —

6.

עַל כֵּן רָפְתָה יָדָם מִמְּקֹאכָה,
לֶחֶם לֹא־כֹל וּבִקְשׁוּ וּפְרָשׁוּ בַּפִּים
הִיא! חֲכַמַת הַמַּסְכֵּן בְּזוּיָהּ וּסְרוּחָהּ,
לְזֹאת וּמִסַּלְבֵּי כָּל־מִשְׁפֵּיךְ פְּמִים. —

7.

לֹא כֵן אֶהְרֵן אִישׁ הַבְּיָנִים
וְיִסֵּן חֶלֶק לְחֲכָמָה וּלְמַעֲרָבִי אֲנָשִׁים,
כִּי בְרוּתוֹ הִרְחֵבָה פִּי שְׁנַיִם,
עַל כֵּן יִחַלְלוּהוּ חֲכָמֵי חֲרָשִׁים.

8.

הוא יקח חיוס למלאכת ידים,
וסליקה למשמר אל-חוכה והעוֹבָה,
על פּוֹ שִׁמְעוּ בְּכֹל אַפְסוּסִים,
שִׁכְרוּ אֹתוֹ וּפְעוּלָתוֹ לְפָנָיו בְּבוֹדָה.

9.

רַבֵּב וַעֲלָח וְהוֹסֵף אִמְץ וְכֹחַ,
וְיִי וְיִמְלֵא אֶסְמִיָּה עוֹשֵׁר וְהַרְוֵהָה,
פְּרִי חֲכָמָהָה יֵרַח בֵּית גִּיחַם,
וְשִׁמְךָ יִהְיֶה לְחַפְאָרְתָּה וְהִיָּה בְּרָכָה. —

זעליג הכהן לויטערבאך

סדראהאביטש.

שיר המעלות.

לכבוד יודי הסשכיל המסואר, המליץ הנעים,
הר"ר אהרן בקסנה (דארנצווייג) נ"ו, בהוצאתו
לאור את שיריו הנקראים בשם "נבל זכור".

I.

יְדִידִי אִם יִבְקֶרְךָ אִישׁ מִבֵּין יְדָע,
תִּתְנֶנָּה בְּקִרְתּוֹ אֶל רֵאשִׁי עֲטָרָת;
לֹא יִמְחַץ חָבִים, לֹא יִשְׁחִית יְדָע,
בִּק יִתְקוֹן מֵעַתָּה, וְעוֹד יִרְבֶּה תַּפְאֲרָת.
וְמָה אֵיפֹא סְפָרוֹת מִבְּלִי בְּקִרְתָּ?
הֲלֹא קוֹרֵי עֶפְבֵּיִשׁ וּפְתִיל הַנְּעֻרָת.

II.

אָפֶס, אִם יִבְקֶרְךָ נִבְעָר מִדַּעַת,
תִּלְעַג לוֹ אִם יָבוּ לְשִׁבְלֵי מְלִיקָה,
כִּי בְּפָרִי מְחֹק תִּתְקַן תְּהוֹלַעַת,
זֹאת זְכוֹר תִּזְכֹּר וְאֵל יִפּוֹל לְבִיָּה.
הַמְבַקֵּר כִּמֶּת מִלֵּב יִשְׁבֵּחַ,
וְדוֹבְאֵיהָ בְּלִבָּנוֹן יִתְנוּ בֵּיתָה.

תקונים.

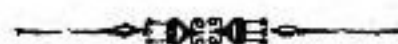
	צ"ל	שורה	החזר	כ"ד
עֲנַב	"	עֲנַב	3	1
שְׁנֵי	"	שְׁנֵי	7	"
בְּפָנֶיהָ	"	מִפְּנֵיהָ	8	"
לְבָנִים	"	מִכְּנִים	15	"
וּפְשַׁע	"	וּפְשַׁע	7	3
יָחַד	"	יָחַד	11	"
מְקוֹנָנָה וְתַבְרָךְ	"	מְקוֹנָנָה עַל	12	"
הָאָרֶץ	"	הָחֵדֶר	7	4
פְּרִיָּה	"	פּוֹרֵיָא	"	"
נְפוֹנוֹתָ	"	נְפוֹנוֹת	12	"
מַעֲנָה	"	מֵלָה	14	"
שׁוֹשְׁנֵיהִי	"	שׁוֹשְׁנֵי	1	6
בְּתֵבֶל הַמְּהוֹלָלָה	"	בְּהֵלֶד הַמְּהוֹלָלָה	"	"
בְּזוֹתֵי כָל־פְּגַע	"	בְּזוֹתֵי הַפְּגַע	5	"
גְּבִים	"	רְבִים	12	"
אֲבִיט	"	אֲבִט	14	"
כְּמוֹ בְּעַמְקֵי	"	כְּבַעַמְקֵי	2	7
לְאֶפֶל	"	לְחֶשֶׁךְ	8	"
לְעֵנָף	"	לְשִׁית	2	8
אֶחָדוֹר	"	אֶחָתִיר	"	"
נֹזְבְּלֵיכֶם	"	נֹזְבְּלֵיכֶם	5	"
מְרַחְבֵי	"	רוֹחַב	13	"
אֶתְמָה	"	אֶתְמָה	1	9

	צ"ל	שונה	חחח	דל
עֲרִירָה	"	עֲרִירָה	5	9
נִפְחָה	"	נִפְחָה	15	"
חֲבֵל פֶּחַ	"	וּכְחַ	16	"
קָרַב	"	וּקְרַב	3	10
הַרְוֹחָה	"	הַרְוֹר	10	"
כְּעֵצִים הָאֵזֶר לְטָהֵר	"	כְּעֵצִים לְטָהֵר	"	"
מִתְנַחֵה	"	מִתְנַחֵחַ	3	11
עֵינֵיהֶם	"	עֵינֵם	10	14
נִצְוֵצִי	"	נִצְוֵצִי	18	"
מְאִידִים	"	מְאִידִים	3	15
כְּעֵלִים בָּלִים	"	כְּעֵנְפֵי תַפְאֵרֶה	12	"
הַנְּחַמְדָּה וְהַנְּעִימָה	"	הַנְּחַמְדָּה אֶף	12	16
גַּם בְּהַמּוֹת	"	וּבַהַמּוֹת	19	"
נִקְטָף	"	נִקְטָף	25	"
מִפּוֹ יִקְרָה	"	בְּנָשִׁים הַיִּקְרָה	12	17
הַמְסִלָּה	"	הַמְסִלָּה	1	18
הַמְלָה	"	הַמְלָה	3	"
בְּמִסְלַח הַחַיִּים	"	בְּמִסְלַח בְּנֵי	9	19
וְהַמְיָה	"	וְהַמְיָה	11	"
הַנֶּם	"	הַנֶּם	12	20
צָרוֹר בְּבִגְדֵי דְמִיּוֹנִים שׁוֹנִים	"	צָרוֹר הַיִּיתִי	4	21
בְּעֵינֵיהֶם	"	עֵינֵיהֶם	16	"
רְטוּבָה	"	נְרַטְבַת	7	22
קָטַפְתִּי בְּחִיקִי	"	שָׂרַשְׁתִּי לַחֲקִי	9	"
סוֹכְנַת אוֹמְנַת	"	סוֹכְנַת	19	"
כָּלָה חֲמוּדָה סְבִיבָה אֵין	"	שְׂבִלָה חֲמוּדָה גְעֵדְרַת	19	"

	צד	שורה	חחח
כָּלִילַח הַזֹּר יָפָה גַם	22	20	חסרה מרפי
וּבְחֶרְבַת	23	5	ובהדרת
אַפִּיט יִקְרַח הַיֵּלֶל	24	4	ההיילל
לְקַבֵּר	"	10	קבר
בְּדָר נִשְׁאַרְתִּי	25	14	ונשארתי ברד
הַיְצִירָה	"	17	היצודה
חִיָּהוּ	26	2	הייתי
מִדְּמַשׁ מִשְׁרָעַן	"	3	ומשורצי שרען
עַד לְשֹׁרְפֵי קֹדֶשׁ	"	4	לשרפי קדש
מִמְּשַׁקְהוֹ	"	6	ממשקהו
לְמִקְרָה	"	7	למפגע
נִזְרָאָה	"	8	נורא
תָּמוֹץ הַיִּבֵק	"	14	חימוץ חיבוק
בְּעֵנִי	27	9	כמוני
כְּמִנֵי נִשְׁאָחַ כָּאֵב וְלַחֵץ	"	10	נשאת
לְקַסָּה	"	11	לקסה
וְנִרְפָּא	"	12	רפאת
יִשְׁפֹּת לָמוֹ שְׁלוֹם	"	11	ישפות שלום
פְּצָחִי	29	2	הרימי
עָדִי	"	5	עדי
כְּמוֹ לְאֵלֶּהָ	30	4	ולאה
כְּאִין גְּנֹרִי	"	7	הקטין
וּבְכַפֵּס הַיָּם וּמִשְׁפָּרִיו הָאֲדִירִים	"	8	וכנגב כו'
קָדְעוּ	"	10	נקלעו
רָטְשׁוּ	"	12	נרטשו
חֲשָׁבוּ	31	3	נחשבו

	צ"ל	חחח	שורה	נד
לְחַצֵּה דְ-עֵצָה	"	הַלְחִיצָה הַרְעִיצָה	4	31
תְּנַרְתֵּךְ בַּת תְּקַדֵּשׁ	"	הַתְּנַדֵּךְ הַדַּת	5	"
חֲמוֹד	"	חֲמוֹד	8	"
רְגִלְךָ נִגְרָשׁוּ	"	רְגִלְךָ נִגְרָשׁוּ	10	"
כָּל-לֶחֶץ וְכָל-מִצּוּקָה	"	אֵת הַלֶּחֶץ וְאֵת הַרְחֵק	19	"
נִרְפְּאָה מִכַּחַטְרוּיָהּ	"	נִרְפְּאָה מִכַּחַטְרוּיָהּ	7	32
בְּעֵרָה אֲכָלָהּ	"	בְּעֵרָה אֲכָלָהּ	10	"
הַפִּיִצִי	"	הַפִּיִצִי	14	"
כָּלָה הַרְשָׁעָה זְרוּן וְאִכּוּרִיהָ	"	כָּלָה הַרְשָׁעָה זְרוּן וְאִכּוּרִיהָ	15	"
תְּבַכְרֵהָ עַל-פְּנֵי דָת	"	תְּבַכְרֵהָ עַל דָּת	18	"
מִחֲאֵי מִחֲאֵי	"	מִחֲאֵי מִחֲאֵי	12	33
מִה מִתּוֹק אֲוֵרָה יִפְעָתָהּ מִה	}	מִה נְעִים אֲוֵרָה מִה יִפְהָ	9	34
נְעֵמָה		וְנְעֵמָה		
פָּגְעִי נִגְעִי תִּתְּבַל בָּךְ	"	פָּגְעִי תִּתְּבַל אַחֲךָ	14	"
אֲבַד לָךְ שְׁמֵם יִקַּר הַרְמָה	"	אֲבַדֵּת שְׁמֵם יִקַּר הַדּוֹרֵם	2	35
גִּלְמוֹד גִּשְׁאֲרָתָּ בְּדִכְיֵי-צָרָה	"	וְנִשְׁאֲרָתָּ גִלְמוֹד בְּדִכְיֵי צָרָה	4	"
יִרְכּוּ	"	יִרְכּוּ	10	"
לִיבּוֹן	"	לְתוֹגִיוֹן	15	"
וְהִזִּי זֹאת נְחֻמָּתָהּ	"	וְהִזִּי זֹאת נְחֻמָּתָהּ	5	36
מִלְבָּבָהּ	"	מִלְבָּבֶיךָ	18	"
קוֹל נִשְׁמַע מִרְמָה	"	הַכֵּל מִרְמָה	19	"
קִינָה תִּעְצַב עֵצֶב	"	קִנָּה חֲשָׂא עֵצֶב	1	37
לִיגוֹנָה	"	לְחוֹגִיוֹנָה	3	"
וַיִּמַּח	"	וַיִּמַּח	4	"
פָּשָׁה	"	פֶּשַׁח	8	38
עַר-שָׁמֶשׁ	"	שֶׁמֶשׁ	5	39

	צ"ל	חחח	שורה	צד
השפון חֲשֵׁבֶת	"	קדרה	6	39
התגלעשו	"	התגלעשו	10	"
הזפור — ועיניך	"	תזכור-ועיניך	16	41
שונים	"	שונות	2	42
בחלום — תחזה	"	בחלם-תחזה	3	"
ומה הוא	"	ומה הוא	9	46
אמנים	"	אמנם	18	47
ממור	"	כומר	10	57
אספו	"	חספר	3	60
לעיר	"	עירל	"	"
וישברי	"	וסברי	15	61
הסתופף	"	הסתופף	3	64
פגע	"	סגע	18	66
לאנרנה	"	לאנדה	13	71
מזרם	"	מירם	6	73
מושבהו	"	מושבהו	4	84
רבות	"	רבים	17	85
לעטערעם.	"	טערעם	1	88

הַגּוֹת לְבִי.

נִמְשֵׁי תַעֲרֹג אֱלֹהִים (חֲהִלִּים מ"ב).

גָּאוֹר וְאֲדִיר! גִּרְסָה נַפְשֵׁי אֱלֹהִים,
לְמַעַן עֲרַפֵּי קֹדֶשׁ מִסְתּוֹפְפִים בְּצִלְךָ,
שָׁם יִשְׁבַּע גֵּבֶר עֹנֵג וְנַחַת;
פֹּה חָבְלוּ אֲבָלוּ, עָמְלוּ גֹדְלוּ,
מִכְאוּבִים יִבְאִיבוּהוּ יִהְיֶה אַחֲרָיו בְּקִהְלוֹ
הַחֵבֶל לְפָנָיו כְּשֶׁאוֹל מִתַּחַת.

פֹּה קִנְיָה שִׁינֵי בְרוֹל שִׁינֵיהָ,
וְאַחֲרֶיהָ הַשְׁגָּאָה מִי יַעֲמֹד מִפְּנֵיהָ,
הַמּוֹצֵנָה בְּעִלְוֹתָהּ גַּפְשׁוֹת אֲמוּנִים;
שִׁסְדָּמַת שׁוֹרְרַת צְדָקָה וְתוֹשִׁיָהּ,
אַתָּה אֵיפֹא עֹלָה? עֹלָה הַקָּפֵץ פִּיָּהּ,
כִּי אָדָם אֵינָם עוֹד מְעוּנִים.

פֹּה יָלִיל נִשְׁמַע קִינָה וְתַאֲנִית,
קוֹל מְעוֹרֵר גְּהִי וְעִין בּוֹכֵה
כִּי נִחְלָה הוּי! אֵב מִבְּנִים;
גָּבֵל כַּחֲבֵל שֶׁבֶר יִלְדֵיו הַחֲבָפִים,

לְחַיּוֹ מִקּוּיִם כְּצִמָּא לַמַּיִם מִפְּפִיִּם,
אָבֵל מִתְּקַדֵּר יוֹמָם בְּעֵנִיִּים.

וְהוּא מְרוּמִים יִשְׁכּוֹן מְעוֹנוֹ בְּגִבְהוּתִים,
לֹא יִדְאָג לְבָנָיו אִיפֹא הֵם רוּעִים,
מוֹזְבָּה לוֹ צָרָה רְאָגָה וְעֵצְבָת;
אִם בְּאֶרֶץ שָׁבַע מְרוּזֹת לְמַדִּי,
יִרְגַּח גִּחַת בְּאוֹר פְּנֵי שְׂרִי,
פִּחְרוּ לֹא יִפִּיל עֲלָיו הַמָּוֶת.

פֶּה מִסְבֵּן כְּחוֹז וְעֵשִׂיר בְּהַבּוּנָה,
לְבוֹ רָאָה חֲכָמָה יוֹשֵׁר, אֲמוּנָה,
נִפְשׁוֹ חֲסָדָה מְטוֹב מִחֲמַדַּת הַחֲדָל;
עֲמוֹק עֲמוֹק בְּלִבּוֹ יִמְחָצְאוּ הַמַּחֵץ,
גּוֹרֵד הוּא לְלַחֵם צַר וַמַּיִם לַחֵץ,
סֵעָנוּנוֹ נוֹגֵן מִשְׁמַחָה יִבְדֵּל.

שֵׁם בְּמַעוֹז שְׂחָקִים נִפְשׁוֹ מְרוֹחֶפֶת,
בְּסוֹד נוֹרָא הוֹד מִסְתַּוְּפֶפֶת,
בְּרָקֵב צָרָה לֹא תִמוּצֵץ חַיָּתוֹ;
רִישׁוֹ תִשׁוּ שְׂרִי בְּעַרְבוֹת הַחַיִּים,
יִקְצוֹר שֶׁכֶר פִּעוּלָתוֹ בְּמְרוּמֵי שָׁמַיִם,
וַיִּזֵּן אֶרְאֵלֵי־יָהּ הַתְּאֵחֵד גְּשֻׁמָתוֹ.

פה עלם נחמד בחכמה וגבר חילים,
 ומאם שעשעים תעתעים והכלים,
 ויף בחכמתו חכמה נשגבה;
 פתאם קטף המות שושן געים,
 וישליכו שאוזה לעמק הרפאים
 ונפשו בנעוריה לבית אביה שבה.

יהוי עלם וך מחטא ופשע
 נקיף מבתמי עזו מעול ורשעו
 כבה שמשך הפחור שמש הנעורים;
 כבה ישמע ברנש האננת אמו,
 כמעט תחר גויה בקבר עמו,
 מתאוננת ומקוננת על ותבר תמרורים. --

אך מדוע מולת המעות בנתרים
 על ימיו כי גזו עפו כנשרים,
 הן שלום סבו ומעונתו שאננת;
 בין שרפי מעל ואח ישרים סודו
 בין צדיקי עולם שם מקום פבורו
 ואף חרונה ורננה לו למנה.

מה יתאונן גבר מדכא פלאים
 אם איטובים ימיו ודעים,

הַגָּה הַעֲתִיר יִרְוּהוּ טוֹב וְנַחַת;
 לֹא לְעוֹזֵם חוֹסֵן כָּל־רָשָׁע,
 פָּתַע יִשְׁבֵּר וְנָדַח מִמֶּנּוּ יֵשַׁע
 שָׁם, שָׁמַשׁ הַתְּצַלְחָה לְיִשְׂרָי לֵב זוֹרַחַת.

קָבוּ הַנְּחָמוּ הַנְּחָמוּ שׁוֹתֵי סֶף בַּעַל,
 אִם הַזְּמַן יִבְגֹד בְּכֶם יִמְעוֹל מֵעַל,
 בְּסִבָּה בְּמִלּוֹנָה הַהֶלֶךְ הַשְּׂפֵלָה;
 וַעַת רְוַחְכֶם קָנָה עַל הַגְּבִיחַ
 הַיִּשְׁבָּעוּ עוֹנֵג מֵטוֹב הַצָּפוֹן רָקִיעַ
 וְהַחֲזִינָה עֵינֵיכֶם פָּנֵי אֵל כָּלָה. —

היונה

דאטחיל כנסת ישראל ליונה. (שבת ט"ט

ק"ל: ברכות נ"ג סנהדרין צ"ה.)

שׁוֹשַׁנָּה נְחַמְדָּה וְכָה יִפְהַפְיָהּ,
חֲכִילִית עֵינַיִם בְּיוֹפֵי מוֹהֲרֹת,
פְּתָאם שְׂדָדָה יִרְדָּה שְׂאֵיָה
חֲמֵעוּטָדָה בְּעַדְיִים וְצָבִי תִפְאָדָה.

אֵיָה הַיִּפְהַפְיָהּ? יִשְׂאֵל כָּל-אוֹרָחַ,
מְדוּעַ נִבְלָה זֹאת הַמְהוּלְלָה?
נְהִיָא פּוֹרְיָא הַפִּיקָה רִיחַ,
בְּעַפְרֵי מְהוּלְלָה אַף אוּמְקָלָה.

לְשׁוֹשַׁנָּה הַזֹּאת רוּרֵי נִמְשַׁרְתָּ,
צִלְמָה צִלְמָה אֵלֶיךָ נִדְמִיָתָ,
הִנֵּה נִגְשׁ בְּעֵגָה עֲבוּרֵי נִכְשִׁלְתָּ,
עֲצָמוּ מְכַאוּבֵיךָ נִפְגוּתָ וְנִדְבָאָתָ.

שִׁלְמָה מְדוּעַ הִרְחַקְתָּ גְרוּר
יִשְׂאֵלוּ אוֹחָבֵי וְאִין מְקָה בְּלִשׁוֹנֵי,
וְאֵיָה הוּי נְגוּעַ אֲבָבָה מְאֹד
אֲשָׁא מְכַאוּבֵי אֲסָבוֹל וְגוֹנֵי

חַי שׁוֹשְׁנֵתִי בְּחֶלֶד הַמְּהוּלָּלָה,
 חֲמִדַּת לִבִּי יִשְׁעֵי וְאוֹרֵי!
 הִנֵּה חֲמִדַּתִּי מִשְׁחָרוֹת חַי סֵלָה,
 אֵיכָּה אָבִי? אֵיכָּה מְבוֹרֵי.

לַעֲגִתִּי לְאַסּוֹן בְּיַחַי הַפְּנֵע,
 לַעֲמַל וְהִלָּאֵח שְׁחֹק שְׁחֻקָּי
 רוּיַחִי שְׁשׁוֹן בְּכָל עַת וְרַנֵּע
 שׁוֹד הַעֲנוּגִים מְצִיחֵי וְגֻקָּי.

מִכֶּס הַרְעָלָה בְּעֲנֵבֵי רֵשׁ מְסוּכָה,
 מְחַמַּת גְּחָשִׁים וְעֻקְבָּיִם לֹא גַמְלָטָי
 צָרַחִי גְרָהֵת חֲרָדֵיכּוֹפֵי מְנוּחָה,
 גְּאֵסְפוּ סְבִיבֵי רַבִּים וּבְרִשְׁתֶּם גְּלִבְרַחִי.

שְׁמוּנֵי בְבוֹר חֲתָחִתִּים מְחַשְׁפִּים,
 בְּשׁוֹאָה וְצִלְמֹת אֲבֹט צַר מְעוֹז,
 לֹא אֶרְאֶה אֹזֶר טַבְעָתִי בְּמַעֲמָקִים,
 טוֹב לִי הַמָּוֶת מִשְׁכּוֹן בְּמִשְׁאוּן!

וְעַת יַעֲזֻרוּ כְּנָפֵי הַצְּפִירָה
 וְחַבֵּל וּמְלוֹאָה בְּיַפְעָה זֶמֶר יְפוֹזוּ,
 לְחַי, רוֹמֵם, צוֹמֵם מַצְפִּירָה מִזְהִירָה
 צִלְלֵי לַיִל וְחִלּוּפֵי אֶף נְגוּזוּ;

אז אור יזם אור מחופש ומדרור
 לי אך אמש כבעמקי שחת,
 בשפל אשב ומשזמם אסיר על בור,
 וכיפעתה השמש עלי לא זרחת.

אנה רודי מדרי והפאתי?
 אמאם בחיים בשאון החבל מנשמה,
 בלעדיה הודי גודי ועטרתה
 שובו לחוהו שמים לחשך תחמה!

למעונו ארחפה ובצדתי יקח חבל,
 רגע לא אנוח רוחי בי שלהבת;
 אליו אעצפה כי גדל החבל,
 נכון בטוח עמו אבחר שבת.

אנה פנה רודי תיפה ותנעים,
 אנה חלה יקרי משכנו אנהו?
 פחץ מקשת הודי עף פלאים,
 אנה מקום חרדי ואן אמצאחוי? —

אנא שאוני שאוני צפרים עפות
 עלי אברה וכנפים לארץ מרחקים,
 גלמודה הגני רוחי ונפשי נכספות
 לעוף מרומי שמים ולמקומות מחשבים.

אֲשַׁבֵּעַ נְדוּרִים עִם בְּעָלֵי כִנֶּה,
 אֲדַרְךָ מִבֶּד לְשִׁית אֲחִתּוֹר לְאוֹכֵל מִהֲרָה,
 עֲצִים לָכֶם עֲמוּדִים קֵן פֶּל־עֲנָף,
 מַה לִּי בַּיִת? עִמָּכֶם אֲתַחְבְּרָה!

חֲבַרְתְּכֶם הָיָא נֶעְמָה מְתוֹק גּוֹדְלֵיכֶם
 חֲבָלִים בְּנִעְוִימִים לָכֶם לְמִנָּה,
 אִין לָכֶם חִימָה שְׁלוֹם אֲחָבָה בְּאֲחֵרֵיכֶם,
 כְּבִאֲרֵץ הַתְּמִימִים, תְּחִיו בְּנֶפֶשׁ שְׂאֲנָנָה.

בַּעַת הָאָבִיב הַפְּרָחִים יִפְרְחוּ פָּרַח
 בְּרָמֶל וַיַּעַר לְבָשׁוּ בְּגָדֵי וְקָמְתִים,
 בְּכָל עֶבֶר מְסָבִיב תְּחַלִּיפוּ פֶתַח
 כֹּל יִפְחִידְכֶם סַעַר וְקָטַב שְׂבַעְתִּים.

עַל רוֹחַב הַכָּבֵד יִבַּק דְּשָׂאִים,
 תִּשְׁבּוּ בְּנֵאֻן בְּלִי אִימָה וּפְחָד,
 שֵׁם עַר גַּג הָאָפֶר מִצַּע נְעִים,
 בְּהִמְיֹת שְׂאֻן תִּתְרוֹעְעוּ יַחַד.

תִּתְרוֹעְעוּ תִּשְׁירוּ מִרְאֵשׁ אֱלֹהִים וְאֲרֻז
 צֶלֶם טוֹב וּכְתִירוֹ שָׁמַיִם,
 בֵּין עַפְאֵיהֶם יִזְדוּרוּ בְּרִקֵי שֶׁמֶשׁ מִזְחָרָת
 תִּתְעַנְּגוּ עַל רוֹב שְׁלוֹם וְתִיִּים.

לראש שושנה אחמה מעופפים
 למוצץ כל-לח השאו כנפים,
 על פרחי גנה הנכם מסתופפים
 ציד לשוא שורת זימים לשמים.

אך אנכי ערירי שבורה גלמודה,
 שושן חני לקצפה פחילי חיתי ינתקו
 תרסקו תסורו מני הוה ברוכה.
 ולכם רוחי נכספה חייכם לי ומתקו.

כל עוף למינו שליו ירגיע,
 ישמח שמוח עצב ממנו גערר,
 הגנה הנו יגיל ויריע
 לא יקר שחוח בקבור נהדר.

ואנכי אמולה אויה! אמורה לבתי,
 לא ארע מנוח שמחה ורוחה,
 שבתה מני גילה גפחה גשמתי,
 רפה אזנים וכה אשבע אנחת.

כל תצפרים יחד יתענגו ישמחו
 מוזר למו אבל עמר ותלאה,
 לא ידעו פחד יריעו ושתוחחו
 שמחות קתם תכל ושאנגו מרעה.

וְאֵנֹכִי אֶךְ אֵנֹכִי רַב פִּעְעֵי
 כִּי אֶקְנֵא בְּהוֹלָלִים יְמֵיהֶם בְּטוֹב יְכַרֵּוּ
 אָפֶס כְּחִי וְקֶרֶב הָצִי
 גִּבְתָּם עֹנֵי שָׁמַיִם חֲטָאֵי יִגְלוּ.

אֵינְק רוּשׁ פְּתָנִים מְרוֹרוֹת וְלַעֲנָה,
 אֲשַׁבַּע חֲמָרוֹתֵי יְגוֹן וְעֶצֶב,
 אוֹיְבֵי יִתְגַּרוּ מְדָנִים יִלְחָצוּ רוּחֵי חַגְעָנָה,
 בְּמִדְקָרוֹת חֲרָבוֹת צוֹרִים, בְּחֲמָה וְקֶצֶף.

מִירוֹזֵאת שָׁם עוֹלָה כִּיפְעַת חֲשֵׁמֶר
 הָרוֹר בְּלְבוּשָׁה בְּעֶצֶם לְטַחֵר?
 יָפָה הִיא וְנִחְמָרָה כְּגִלְיָלִי שֶׁן צַחַר
 חֲאָנָה לְעֵינַיִם מוֹחֶרֶת רַב־זַחַר? —

זֹאת הִיא בְּעֵתִי בְיוֹפֵי מְכַתְרָת,
 בְּמִדְרַר פּוֹרְחַת כְּשׁוֹשְׁנָה עָלַי מָוִם,
 מִחֲרוֹזֵאת יָפְתִי כִי תִשְׁגֶּשְׁגֵי כְּאָרוֹ
 גַּחְרוֹי גַּחַת מְטַל שָׁמַיִם? :

"שִׁמְעֵי יוֹנָה שִׁמְעֵי! חֲטָאֵי אֲוִיָּה!
 שְׁכַחֵי מְקוֹר מִחֲצַבְתָּהּ אֶלְחִיף וְעַמֵּךְ
 וְעַמֵּי חֲתָרוֹ עֵעִי אַבְקָר מְעוֹנִיף,
 יְחַבֵּל בְּאַבְדָּ יִכְלָה לְעַמֵּךְ."

ואת דַעֲתִי בִימֵי עֲלוּמֵי שַׁעֲשַׁעְתִּנִי,
 עֲפֹר בְּגִלִי לַחֲכָה לְמַעַן עֲמֶה אֶתְחַבְּרָה,
 מִתְנוּמָה בְּוִיתִי אֲשַׁכְּרָה חֲבִיאֲתִנִי,
 חֲעַת־בָּצֵל בְּרַחֲמֶיךָ וְאֲנִי כְּאִשָּׁה מְצַרָּה.

בְּעֹנֵי אֹיֶה בְּעֹנֵי בְּאַתִּנִי רַעַח,
 דְּרֹדִי לֹא שָׁמַעְתִּי לוֹ עֹרֶף פְּנִיתִי,
 גְּדֹל יִגְוֵנִי לְכֹן צָרְתִי בְּאֶח,
 חֲחֹ רַשְׁעֹתִי וּפְשָׁעֹתִי יִשָּׁר עֹוִיתִי.

בְּקִרְנֵי דֹדִי בְּקִרְנֵי בְּסִכְתִּי,
 נִפְשִׁי נַחַם לִיגְוֵנִי שׁוֹם עֵז,
 מִרְאֵנִי כְבוֹדֶךָ כְּבוֹדִי חֶסֶד בְּמַעֲוֹנָתִי
 חֲמוּל וְנַחַם כִּי גֹאֵל אֲנִי.

* * *
 בְּלִילֹזַח עַל מִשְׁכְּבִי חֲאָנְתִי קוֹר יְלִיל
 בְּכִי תְמֹדוֹרִים יוֹנָה בְּמַר הוֹמְיָה,
 אֲזִי יִדְעֹתִי בְּלִבִּי כִּי בְּגִי יִשָּׁר אֶר
 יִבְכוּ בְּמִסְתָּרִים עֵינַם לְאֵל בּוֹכֵינָה.

ההולדה מארץ מולדתו.

אל חבבנו למח ואל חנודו לו
בכו בכו להולד (ירמיה כ"ב)

ממך אלך הפעם ארמח יפהפיה,
ובאהבת קדש אנשק רגביך
מירירות גפשי אפרר בדומיח,
פנופת לי ומתקו צרורי אבגך.

מה יפיה מה געמת ארץ מולדתי,
ברוח נכאח אעזבך כגולי בבלח,
צללי זרדך מה מאד חמדתי
מי יודע אם אראך סלח.

בקרבך שכנתי שליו שאנו מצרח,
חסיתי בבגפי שלום ומרגעה יסר,
אין מחרדני ראבה לי זרח,
לא תפיצה סביבי בלחות ופמר.

מראגח בר פרשה כנפיה משחרות
על שמי הצלחתי לפני משחקת;
לא עצבתני לא השביעתי מדרות,
על ברקיה הניעתי בגן חובקת.

ערשֵׁי עֶרֶשׁ חֲמוּנֹתָהּ מִקּוֹם חֲדָמָהּ ,
 יִשְׁנֵתִי מִצְּאֵתִי מְנוּחָה מְרֵגוּעַ ,
 חֲלוּמֹתַי גְּעִימִים חֲלֵמְתִי מִשְׁמֵי רָמָה ,
 יִסּוּרְתֶם בְּהִרְרֵי קֶדֶשׁ בְּחִבּוּזֵי גְבוּהַ .

הֵיִי לִי בְּרוּכָה ! חֲלָקֶת יִפְחַפְּיָהּ
 רוּב תְּבוּאוֹת עַל תְּלִמּוּד פְּרָחוּ ,
 וּמִנֵּה גַּעְמָה שְׂמָחַת תִּגְפֹּן פּוֹרֵיחַ
 שְׂרָשֻׁיחַ מִתַּחַת עַל גַּר יִסְבְּכוּ .

מִחַ גְּאוּחַ שְׂמָחַת חֲבָלִיל מִשׁוֹשְׁנִים ,
 מִתּוֹדַי יִבַּק רְשָׁאִים בְּהִרְרֵי גִשְׁקָפוֹ ;
 מִשְׁבָּמָם גְּבָחוּ בְּעֵצִים בְּעֵנְנִים ,
 וְעַל כֶּסֶם קֶחַל רְבוּרִים גְּאֶסְפוּ .

בְּרוּךְ תְּחִיחַ לִי כֶּרֶם חֲמָרִי
 פְּרִיָּהּ תִּמְצִיא לִי חַיִּים בְּרוּחַ ,
 וְדוּעַ בּוֹרוּעַ דְּבוּקִים הִלְכְּנוּ צְמוּד
 אֲנִי עִם רַעִי מִיְּקָרִים לְשׁוֹמַח .

שְׁלוּחַ תְּעֵרִיגָה , מִיְּקָרָת וְתִנְעִימָה ,
 בַּח אֱלֹהִים הִנֵּה בְּבֵתִי תִפְאָרֶת ,
 בְּעֵרֵן מְקוֹמָהּ בְּשִׁחְקִים פְּגִימָה ,
 בְּשִׁמְחַת גִּיל קֶרֶבֶךָ הוֹמָנָה וְשׁוֹרְרָת .

לקול משק גבים לקול שטף המים,
 ישמע מגקוק צור מתגני סלעים,
 וצאנו יחדיו מחנים מחנים,
 לשהות מי באר המתוקים ותגפלאים.

ללמוד הרעת, התבונח, ישבנו,
 חזרת אל-שבי קד-קדש אוצרת,
 אוהה מפז רב הזקרנו, אהבנו,
 עזרנה קלפיד בלבוחנו בזערת.

אפרים עפוח מראש אמיר,
 על אגודתנו יחד עינם שופו,
 מקנם דלנו בעלי זמיר,
 וברממת משקט מעל ראשנו עפו.

בקטורת ולבונה על המזבח,
 על לבבי מרוקאים נחנו קטורה,
 ומשמש בגעים חודו לי זורח,
 בעין הקמה ובאהבה מהורה.

בצלו חמרתו וישבתי ברממה,
 הבטחי גיצוצי קניו משמחי עין,
 מבין עפאים וזהירו לאדמה,
 על מטעי הקמה וגפני יין.

מימי חַגְמֹר מִה מֵאֵר הַבְּרִיקוּי,
 גִּישׁוּ קִרְנַיִם כְּבִרְזַח לְטַמֵּר,
 מֵאֲדָרִים כְּסַפִּירִים הַרְגָה הַפִּיקוּי,
 שִׁמְחוּ בַלֵּב בִּיפְעַח הַזֹּמֵר.

כָּבֵד מִצְאָתִי עֹנֵג שִׁמְחָח וַרְנֹחָח,
 כְּגֹן עֵדֶן הַיְהוָה לִפְנֵי מְבוֹרָתִי,
 כְּשׁוֹשְׁנָה גְעִימָח הַצְלָחָתִי פְרָחָח —
 וְעַתָּה אֶפְרַד־חַיִּי מֵעִיר הַמְדָתִי.

מֵעִיר הַמְדָתִי אֶפְרַד לְאֶרֶץ גְּבֻרָה,
 לְמִקּוֹם חַיִּי אֶרֶץ אֶפְלָח,
 אֲנִי עֲלִמְנוֹת־בֹּר תַחְתִּיחָה,
 כְּעִנְפֵי תַפְאֲרָח מֵרֹאשׁ אֱלוֹן וְאֵלָח.

מִמֶּדֶ אֵלֶךְ תַּפְעֵם אֲדַמָּח יִפְחַפְיָח,
 בְּרוּם גְּבֵאָח אֶעֱזֹבָה כְּגֹלִי בְבִלָּח,
 מִדִּידוֹת נַפְשִׁי אֶפְרַד בְּרַמְיָח,
 מִי יִזְדַּע אִם אֲדַאֲךָ עוֹד סָלָח.

עת הזמיר .

עת חזמיר הגיע (שירוש ב' י"ב.).

על כר נרחב
 מלא פרחים וצמחים
 ורעו שיזת
 ובהמות שדרי
 הרבוזה מעופפת
 על תלמי גנים
 אף קוטפת
 גמעי שושנים;
 ככה אויה אהבתי
 מדבי נקטף נקטפה
 מאסה בי כעיתי
 כמו שחר גשקפה.

ונקבק לבשה אדמה
 מעטה רשא ושיח
 ממרחק יציעו

עת הזמיר הגיע
 בשמש שולחת רשפיה
 כמראה תבלת
 פני הרקיע
 כפור וקרח
 ומסו וזרבו
 וצמח ופרח
 להודם שבו
 ככה תצמח אהבתי
 כמעמקי לבבי פנימה
 אל יונתי חמתי
 הנחמרה אף געימה.

על ראשי בשמים
 נצני חמר ופרחיו
 כסה תפתח

וְזָר יִשְׁקוּ
 יִצְמְחוּ דוֹרָאִים
 בְּרִים גְּחוּם
 לְעֵינַי גְּפִלְאִים
 לִי עַף יִתְּנוּ כֶּחַ
 בְּבִחַת הַתְּקִנָה הַאֲמָצְנִי
 אֵלַי תָּשׁוּב רַעֲיָתִי
 בַּחַת, עֵרֶן תְּבוּגִי
 הַשְּׁקִי עַל לִבִּי אֲחַבְתִּי.

עַל הַעֲמָקִים
 לִי יִשְׁמְחוּ
 לִי זְמִיר
 לִי יִשְׁתַּחֲוּוּ
 עַל הַאֲמִיד
 לִי שֶׁנִּי שִׁמְחָתִי
 עַל הַעֲדָה וְעוֹד גְּעֵדָה
 לִי רַחוּמֵי יִפְתִּי
 רַחוּמֵי קִנְיָנִים מִי קָרָה.

מסלת הברזל

I

תמונים תמונים בחצר ממסילה
 נקבצו נאספו עם רב,
 בשאון ובשאון המוני תמילה
 ירחקו ישמקשקו עובר ושב.

שאון בחצר צנחה מעיר
 נשים ובחולות תחיימנה כיונים,
 תפ. עמון יצלצל לנסוע יעיר,
 ותקור גשמע: "ערו ארונים!"

ערו ארונים! תעת באה,
 אל תחממהו במרפבה לנסוע,
 תמרפבה מברקה ממקומה גם עת
 ואופניה ירוצו ינועו גוע.

קרו מנמרים ומנשרי שמים,
 סוסי אש וגחלי רתמים,
 עשו לפניהם אש ומים
 בסופה וסערה רתם לעולמים.

בָּרוּחַ יְסוּחַ בְּחִמּוּקָה גְּרוּלָה ,
 נִתְקַמֵּל מְלִיכָתוֹ עַל־אֶחָת שָׁבַע ,
 בָּרוּחַ וְלַעֲפוֹת מְמַדְבֵּר עוֹלָה ,
 וַיַּעֲבְרוּ הַלְּאָה מִמַּסַּע הַרְבַּע .

מְנוּסָעִים בְּבִאָנְיָה יִתְנַוֶּרְדוּ יְנוּעוּ ,
 מְרַחֵק מְרַחֵק : עֲשֶׂרֶת מוֹנִים ,
 שְׁמָחָה הַפְּצָנוּ! מְנוּסָעִים יִשְׁמִיעוּ ,
 וְתִקְוֹל גִּשְׁמַע : "רְרוּ אֲדוֹנִים ."

II

אֲבִינָה בְּבָח בְּמַסְלַח בְּגִי מַחִיִּים
 בְּמַסְלַח מְבַרְוֹל מְחַלְקָם מַחְבֵּר ,
 בְּבַעַשׁ וְהַמְיָח , אִי שְׁמִים!
 יוֹלְדוּ מִיְצוּרִים יוֹלְדוּ בְּחֵבֶר .

מְמַרְוֵמֵי שְׁחַקִּים לְנַפְשׁוֹת זְפוֹת
 מִיּוֹצֵר אֲזוֹת : "עֲלוּ אֲדוֹנִים!"
 מְדַמְעוֹת יוֹלְדוּ מֵעֵיגִים מְפַפּוֹת ,
 וַיִּתְאַחֲדוּ יַחַד רַעְרָת וַיְגוֹנִים .

עֲלוּ בְּמַסְלַח! מַסְלַח מַחִיִּים ,
 חֹז מְרַפְּכַת מְזַמֵּן נוֹסַעַת מְחַרְחָה ,

גִּלְגָּלִיחַ יִחַלְגְּלוּ שָׁנִים שָׁנִים,
עָלוּ מִתְּרַח פֶּן תָּבֵא מֵאֲרָח.

יִרְצוּ כְּנָשִׁים יְעוּפְפוּ כְּבָרְקִים,
עָשׂוּ לְפָנֵיהֶם וְאַחֲרֵיהֶם וְלָעֶפּוֹת,
פָּנַע וְצָרָה בְּנֵי הַעֲנָקִים,
וּבְרִיחוֹ הַגִּלְגָּלִים בְּצַפְרֵים עֶפּוֹת.

בְּנֵי־חַיִּים חָצִי הַרְבֵּם מְלֹאוּ כָכָח,
וּבְרָגִים בְּרֶשֶׁת מִפְּנֵעִים יִתְלַכְדוּ,
יִבְקְשׁוּ הַמְטָרָח וּמְקוֹר הַבְּרָכָח,
וְחִלְצָח חִלְצָח כַּח יִתְנוֹדְדוּ.

חֲנוּסֵעִים בְּאֵגִית חוֹמָן יִתְנוּעְעוּ
וְרִשְׁפַח קָבֵר הַנֶּם גְּכוּנִים,
עָבְדוּ הַגִּלְגָּלִים מֵעֲגֻלֹתָם גָּעוּ
וְחִמּוֹר יִשְׁמַע: "יָרְדוּ אֲרוּנִים!" ...

אזכרת נפש

בְּחַיֵּינוּ לִיקָה בְּנֶפֶל תְּרַחֵם
 עַל-גֵּבַר עֵיף וְאִין אֹנִים,
 עֲפָסֵי לְגַב-עַת קֶבֶר גַּעֲמָה,
 צָרוּר חַיֵּיתִי בְּבִגְפֵי רַמְיוֹנִים.

גַּב-עַת קֶבֶר, חַיֵּי קֶבֶר אָבִי,
 סַחֲסִים אוֹצְרֵי, מַחֲסִים וְקֶרִי,
 חֹבֶה מַחֲמֵדֵי, חֹבֶה לְבָבִי,
 עֹרֵי וְגֹרֵי, פְּאֵרֵי וְסִבְרֵי.

חַרְדֵּי בְּלִבוֹשׁוֹ יִבֶּה זָרֵם,
 בִּירֵיעוֹת שְׂחָקִים פֶּסֶסֶר גְּבוּלוֹ,
 לְמַעוֹן סְרַפָּאִים שׁוֹאֵף זֹרֵם,
 לְסֵרִים וְקִבְרִים קִנְיֵי יְפוּלוֹ.

וּמְזֻדָּת בְּקִיעַ מַחֲזִיכֵי לְטוֹמָרֵי
 וּמְלָךְ סְלִיל שׁוֹרֵר בִּינִיתָם;
 בְּנִקְוֹדוֹת מַכְסֵּף יִשְׁלַחוּ זֹמֵר,
 לְקִבְרַת מַמְלָךְ יְבִיטוּ עֹצִיתָם.

וַאֲצִילוּ מִנְּגַחֵם לְאָבוֹן חֲמֵצָבָה
 תַּחֲתֵיךָ אָבִי גִרְפֹּד וְצוּעוּ;
 עַל־גְּרִישׁ וְשָׁקֵד לִי לַמַּעֲצָבָה,
 וְחַ הַלְקוּ מֵעַמְלוֹ וַיְגִיעוּ.

שׁוֹשְׁנַת חַחַן בְּהַפְּאֶרֶת כִּפְתִּי
 פּוֹרַחַת בְּהוֹר חֲבִלִילִי עֵינֶיךָ,
 בְּעַת גְּרִטְבָּת מֵרַב בְּכִיֹּתִי,
 וְעַמִּי וְחַד תִּשַׁח עֲלֶיךָ.

הַשׁוֹשְׁנָה שׁוֹרְשֹׁתִי לְחִיקֵי שְׂמֵתֶיךָ,
 וְתַהֲוִי־לִי סוֹבָנָת וְקָרְחָה,
 מִנְּשִׁיקוֹת פִּי בְּאַחֲבָה נְשִׁיקוֹתֶיךָ,
 מִמְּקוֹם קְרוֹשׁ הֵלֵא נְקָרְחָה.

מִמְּקוֹם קְרוֹשׁ מְאֲרָמָה מְהוֹרָה
 אֲרַמַת אָבִי צַהֲיִק תְּפִמִּים;
 מִמְּנָה פְּרָחָה כִּפְתִּי הָאוֹרָה,
 שׁוֹשְׁנַת סֶקְבָר, שׁוֹשְׁנַת עוֹלָמִים.

וְהַשׁוֹשְׁנָה הַזֵּילָח לְאִפֵּי גִיחוֹחַ,
 בְּשִׂמְחָה וְצָקָח לְלִבִּי פְּנִימָה;
 שִׁבְלָה חֲמוּרָה נְעֶדְרַת מְחוֹחַ,
 חֲסָרָה מוֹדֵפִי הַנֶּחֱם נְעִימָה.

על הנְעִימָה עֵינֵי שְׁמֵתִי,
 אֶלֶם אָבִי הוֹכַח רְאִיתִי;
 "מִי אָבִי" בְּשִׁמְחָה נְאֻמְתִּי,
 אֲמוּזָה נִפְעַם! אָבִי חֲוִיתִי.

וּבְהִדְרַחַת קֹדֶשׁ אֶרְצָה נִפְלְתִי,
 נָשׁ קָתִי הַרְגָבִים מְנִשְׁקוֹת שְׁפָתַיִם;
 וּבְחִמָּהוֹן וּרְעָה לְבָבִי שְׁאַלְתִּי:
 "הֵיכַן מֵנַח אָדָם?" אִי שְׁמַיִם!

אִי שְׁמַיִם! מָרַח צַעֲקָתִי,
 וּלְבָבִי הוֹמָה, הוֹמָה בְּרַעַם;
 וְהַרְגָבִים בְּאַחֲבָה עֲזָה חֶבְקָתִי
 יַעֲרְבוּ לְגַפְשִׁי בְטוֹב טַעַם.

כִּי תַחְתִּימוּ חֲמֻדַת לְבָתִּי,
 הוֹי יִשְׁכּוֹן טָמוֹן קַרְבָּמוֹ;
 בְּקַרְבָּם בְּקַרְבָּם רוּחִי, נִשְׁמָתִי,
 סְבִיוֹן עֵץ סִתְרוֹ הַנְּמוֹ.

הוֹאִילוּ הוֹאִילוּ הַרְגָבִים נְחֻמְדִים,
 מִמְּקוֹמָם הָמִישׁוּ נִפְעַם לְכוּ,
 רַגַע תְּמוּצָקִים יְהוּי גְפָרְדִים,
 אִזּוּ מִפְּנֵי כְּפָלִים תַּחְבְּרְכוּ.

וְאֶחָבֵק אָבִי וְאֶנְשֵׁק שְׂפָחוֹתָיו
 יָדָיו, כְּגִלְיָלִי שֵׁן צַחֵר;
 פָּגְיוֹ אַחֲזָה אֶת־עַנְגְּ מִעֲצֻמוֹתָיו
 אֲבִיט תְּחִילֵּל בְּזוֹ שַׁחַר.

אָבֹו דְבָרֵי הַיָּקָם יָשִׁיבוּ,
 הַיָּקָם — אִין לִי שִׁמְעֵ;
 בְּלָמוֹ בְּלָמוֹ בִּי וְלַעִיבוּ,
 וְלִבִּי בְּשִׁפְק וְרוּחִי יִכְנֵעַ.

אָבִי תִיָּקֵר לֹא־אַחֲזָה תַּפְּעִים,
 בְּדָמֵי יָמָיו הוֹרֵד קִבְרִי;
 כְּשׁוֹשְׁנָה נְעִימָה טוֹבַת טַעַם,
 נִקְטָפָה נְטֻרְפָת מִיַּדֵי גֵבֵר.

כָּל עוֹבֵר עָלֶיךָ יִשׁוּמִם,
 צִוּוֹן יִפְעָתָה יִבְכָּה בְּתַאֲנִיחַ;
 כָּכָה צִוּוֹנוֹ הָעוֹבֵר יִשְׁחַוִּמִם,
 יִחֲאוּנוּ יִקְוּנוּ בְּלִי רַמְיָתָה.

מַחֲזִיחַ יָרֵם מְלֶה פִּלְיָל
 קוּיָה עַמִּי בְּקִבְרִי יַעֲמֹדוּ?
 הַלְאֲזֹרְנִי אֹמֵץ עוֹ וְחִיל
 אִו לְמֹדֵד בְּבִכִי כְּמוֹנִי יַחֲמֹדוּ?

דְּבַרְךָ נָא יִרְחַב גְּעִים
 הַנִּנְעָה צָרְתִי לִלְבָב פְּנִימָה?
 וּלְנַחֵם גִּפְשִׁי קִוִּיָּה בָּאִים
 לְנַחֵמָה — לֹא לִבְעֹבֹר חֲרָעִימָה?

וְאֵיךְ הַנְּחֵמְנִי? פְּעֻלָּה מְלֵאָה
 לִבִּי מְרָא מֵאֲבֵל וְחֻגְהָ!
 לִבִּי לְמוֹ-אֵב מְלֵא הַדָּעָה,
 לְאֲבִדָּם אִזְעַק בְּלִי תְּסוּגָה.

תְּסוּגָה! תְּסוּגָה! יִקְרָא הַטָּבֵעַ,
 וְעִמּוֹ הַיְקוּם וְכָל הַבְּרִיאָה,
 וּלְבָבִי אַחֲרֵיהֶם שֶׁבַע שֶׁבַע,
 וְאַצּוּק לְחֵשִׁי מְחֹל בְּתֵאֲנִיָּה.

עֲטֹרַת רֵאשִׁי נִפְלְאָה בְּזַעַם,
 וְנִשְׁאַרְתִּי בְּדָר בַּיּוֹם הַחֲבֵל,
 דְּבָרֵי קִהְלַת אָבִיו הַפַּעַם:
 חֵבֶל הַבָּלִים הַפֶּל הַבָּל!

כִּי הָאָדָם גִּזַּר הַיְצוּרָה,
 לְרֵאשִׁי עֲטֹרַת חֲכָמָה וְדָעָה;
 לוֹ מַחֲזוֹר וְרוּעַ וְנִבְרָחָה,
 לְהִצּוֹי אֶרֶץ בִּינְתוֹ מוֹפְעָה.

בְּכֹל יְרֵדָה מַלְךְ בְּאָרֶץ,
 לְבַגְדָיו הָכֹה חַיִּיתִי אֲדַמָּה;
 מֵעוֹף לְמִינֵהוּ וּמִשׁוֹרְצֵי שָׂרֵץ,
 לְשֹׁרְפֵי קֹדֶשׁ בְּשֵׁמִי רָמָה.

וּלְפָתַע יִשְׁבֵּר יָמוֹת כְּרֹגַע,
 יִרְכָּתִי קֶבֶר יִרְדַּ מִּמֶּשְׁלָתוֹ;
 לְמַטְרָה יוֹצֵג לְמַפְנֵע וּפְגַע,
 יִרְכָּא חֲמוֹרוֹ נוֹכָא מִפְּלָתוֹ.

אִיךְ הַמּוֹנֵג גְּבַר הַיּוֹשֵׁה,
 לְקָבוֹ מָלֵא הַגְּיוֹנִים נִפְלְאִים?
 בְּרוֹת לְרִימָה חֲמֻסַּת חַגְוֹתָה?
 וּבְמִשְׁבֵּן חֲבַעַת מִשְׁבֵּן הַזֹּלְעִים.

הַזֹּלְעָה, חוֹלְעָה, עָלָיו מוֹשְׁלָת,
 הַיִּמּוֹץ, הַיִּנּוֹק, לְשֵׁר חַתּוֹ,
 רֹאשׁוֹ, לְחַיּוֹ, בְּשָׂרוֹ אוֹכְלָת,
 רָמָה אַחֲזוֹתוֹ, חוֹלְעַת בְּעֵתוֹ.

שִׁפְחוֹתָיו שׁוֹשְׁנִים כְּשֶׁלֶג חוֹרוֹ,
 מִבַּעַד לְרִקְתּוֹ עֶפְרָן נַחַח;
 עֵינָיו כְּיוֹנִים לֹא יוֹקְרוֹ,
 וּמִבְּנֵה גִיּוֹן בְּעֵבְרֵי פִי־פַחַת.

אִזְכְּרָה אָבִי-אֲמוֹלָה לְבָתִּי ,
 אִיךָ שְׁלוֹתַי בְּקִרְאָה אָבִי ;
 רַא בְּפָרְעַח מְנוּחָתִי , שְׁלוֹתִי ,
 הַשְּׁלוֹחַ הַקְרוֹשָׁה קִנְיָה בְּלִבִּי .

בְּנֶשֶׁר סָבִיב גּוֹזְלֵי יְחוּפָה ,
 בָּבָה שְׁמֵרַתִּי בְּאַהֲבָה גְּאֻמָּה ,
 לְחַלְצֵנִי מִצָּבָה חַיִּית מְעוּפָה ,
 הוֹשַׁעְתָּנִי וְרוּחִי בָּהּ גִּשְׁעָנָה .

בְּצַרְתִּי בְּמוֹנֵי חֶבֶל לְקַחָה ,
 גְּשָׂאֲתָם סְבִלָתָם כָּאֵב וּלְחֶם ;
 וּבְנוֹעַם לְקַחָה אֹתִי מִשְׁכָּתָה ,
 מִנְחוּמֶיהָ שְׁעִשְׁעוּנֵי רַפְּאֵת הַמַּחֵץ .

הַבְּרִיָּה בְּחֻקְמָה שִׁיג וְשִׁיחַ ,
 וְאֲמֵרוֹת פִּיָּה הַקְּשִׁבְתִּי קָשֶׁב ;
 מְלֵאֲתִי נַחַת חַיִּים בְּרוּחַ ,
 מְעֵלוֹת מִשְׁחָר עַד מִנְּשָׁף .

בָּבָה בְּשִׁמְחוֹת בְּלוֹתִי וְיָמִי ,
 בְּצִלָּה חֲסִיתִי שְׁלוֹ וְשִׂאֲנֵן ;
 מִצָּאֲתִי מִרְגּוֹעַ בְּמִדְבָּר פְּעָמִי ,
 בְּבִנְפִיָּה סוֹכְבִּתִּי בְּעֵץ בְּעֵנֵן .

וּתְקַנְתִּי בַקִּיּוֹן רַגַע חֲלָפָה,
 בֵּית חֲמֻדָּה שָׁב לְחֹמֶר,
 לְמַעַן אֶרְאֶלִים גַּפְשָׁה רַחֲפָה,
 כִּי אֱלֹהִים גָּתוֹן אָמַר.

תַּעֲרַב מְנוּחָתָהּ! בְּמְרוֹמִים שָׁמָּה,
 חֲמֻדַת רוּחִי אֲרוֹנִי אָבִי!
 יָבֵא יוֹם אֲעֲלֶה לְרַמָּה,
 יְהֵאחֲדֵר לְבָבְךָ עִם לְבָבִי.

וּבַעַת הַחֲפִלְלִי גַפְשֵׁי עֲרִינָה,
 עֵבֹד בְּנִיָּהּ! זְכֹרָה הַיּוֹם;
 כִּי יִשְׁפּוֹת שָׁלוֹם וְחַנּוּנִיָּהּ
 אֲרוֹן שָׁמַיִם נוֹרָא וְאִיּוֹם.

תַּעֲרַב מְנוּחָתָהּ! מְחַקוֹ הַרְגָבִים,
 קֶזֶז בְּלִבָּשָׁר פֹּה בְשִׁפְלָה;
 אֶךְ עוֹד יוֹפֵעַ כְּבוֹכָבִים,
 שָׁמָּה, זְכֹרָה, לְנֶצַח סֵלָה.

לבוב ביום שמח בו אבי תיזי"כ"ר"י לפ"ק.

תשועת עולמים.*

ישראל נושע בה' תשועת עולמים

(ישעיה מ"ח י"א)

הֲרִיעוּ בַּהֲדַעְמִי בְּאוֹמֶץ וְכַח,
קֶץ לְאַבֵּל שִׁימִי הֲרִימִי רִגְהָ;
לְאוֹיִבֶיךָ הִלַּעְגִי הַמְצֵאִי מְנוּחַ,
מִחֲאֵי מִחֲאֵי כַפִּיךָ וְשִׁבְחִי קִנְיָה.

הֲאֶמְוֶנָה בַּת שִׁבִי יְעָדִי וְכוֹתְרָה
בְּכַבֵּת עֵינַי בְּצַרְתָּ בְּרוּחַ טְהוֹרָה,
לְהֶאֱמוּנוֹת הִיחָה פֶּאֶר וְעֵטְרָה,
וְהִיא־עַל חֲלָצֶיךָ אֲזוּר וְחַגוּרָה.

אֲזוּר וְחַגוּרָה כְּלֵאִישׁ מְלַחֶמָה הַצְּנָה
בְּיָהּ נִסְךְ נְשֹׂאתָ גַם הֶאֱמוּנָה,
וּמַה לֹּא נָתַתְּ עֲבוּר זֹאת הַעֲרִיבָה?
מִנְיָהּ, בְּפֶשֶׁךְ שָׁלַל לְאוֹיֵב גְּתוּבָה.

מְרוֹבַח פְּתָנִים שְׂתִיחַ עֲנְבֵי רֵעַל,
חֲמַת זֹחֲלֵי עֶפְרַיִם חֲמַת גְּחַשׁ,
וְחִפְּהַ מִפֶּשַׁע הָיִיתָ גָּקִי מִמֶּעַל,
אֵךְ אֹיְיָהּ! נִשְׁךְ הַנְּחָשׁ בְּלֹא לְחַשׁ.

* ביום תת חוד אדוננו תיקרה שיוי חזכוות לבני ישראל בחודש

העצמבער אחד ועשרים בו משנת 1867. —

הָאוֹהֵב לְאוֹיֵב נִחַפֵּף וְעֹשֶׂהוּדָה כְּלָח,
 הָאֲמוּנָה סָכָה בְרִכְּךָ בְּסִירִים סְרוּנִים,
 בְּעֵרִיךָ בְּכָל עֵת חָרַב מִיּוֹנָה חָלָה,
 מְדַגְדֵּג הַשְּׁחִיתוֹךָ וְלֹאֲלֶה אֵין אַרְוֹנִים

דָּמָךְ גִּשְׁפָּךְ כְּנִחְרֵי גַחְלֵי מַיִם,
 זָב וְנָגַד כְּזָרִים מַיִם כְּפִירִים,
 תִּקְטִין מְבוּל שׁוֹטֵף מִשְׁמַיִם,
 וְכַנְנֵב גַּחֲבֹאת בְּמַעְרוֹת וְצִירִים.

עַל הָאֵחָ, אָח, אָח וְאֶחָוִת תַּמִּים
 גִּקְלְעוּ לְאֵשׁ נוֹרָא כְּבַף הַקָּבֵעַ,
 אֲשֶׁר קָלָם הַמְּקָדָה אֲסִיר בְּאֶפֶס רַמִּים,
 וְעוֹלְלֵיךָ נִדְטָשׁוּ גִפְצוּ עָלֶיךָ סָלַע.

בַּחֲדָאֵל, הִחֵו בַּחֲדָאֵל, מֵאִז שָׁהָ פְּזוּרָה,
 גִּכְשֶׁלְתָּ גִחְשֶׁלְתָּ פֶשֶׁה הַנִּגְעַע,
 דְּמִים דְּמִים שָׁפְכוּ בְלִי מְשׁוֹרָה,
 מִכְמוֹרֶת פָּרְשׁוּ בְּכָל זְמַן וְרַגַע.

כְּקוֹר רַעַם בַּבְּלָגָל בְּשָׁמַי שַׁחַק,
 קוֹלָה חֵלֶף וְגִדוֹל וַיִּגְבַּל הַשְּׁבָר,
 בֵּית הַמְּקָדָה הָיָה כְּמִמְאֹזְנִים הַשַּׁחַק,
 וְלֹא מִצְאָתָה עִם הַזְּרִיךְ קָבֵר.

בְּכֹכְבֵי שָׁמַיִם הַנֶּסֶם בְּלִי סְפוּדוֹת
 לֹא יִסְפָּר בְּדַבָּר בְּגִיּוֹת הַחֲלָאָה,
 נֶחְשְׁבוּ לָךְ בְּחַבְלֵי הַמְּאוּרוֹת,
 וּלְבָרְךָ הַלְחִיצָה הַרְעִיצָה הַרְעָה.

כִּפּוֹ תִחַרְא הַחֲגִירָךְ חִבְתֵי קֹדֶשׁ,
 אוֹלָם פּוֹשֵׁל הַרְבֵּה נִכְשְׁלֵת מְאֹדָם,
 קָדֵר מְשֻׁחַר הַתְּאֵרָךְ כְּיָרֵם בְּתָם חֲדָשׁ
 כִּם מְלֹא חֲמֵר מֵר מְצִיּוֹת מְיָרָם.

בְּסוּר קָהָל וְעָרָה מֵעַמִּים שׁוֹנִים
 לֹא בָּאת, פְּעַמֵי רִגְלָךְ נִגְרָשׁוּ,
 הֲרִיעוּ עֲלֶיךָ בַּנֶּבֶל אֵלֶּה הַמְּגִיּוֹנִים,
 זָמָה עָשׂוּ וְעֲלֶיךָ זְמוּתָם חֲרָשׁוּ.

וְדוֹן-קִנְיָתָ-עִם לְחֻצְךָ בְּלִי חֲגִינָה,
 פֶּתַח מְדוֹן כְּרוֹשׁ וְרֶשֶׁעַת אֲיוּמָה,
 עִם עֵקֶשׁ נִקְרָאת עִם אִי-בִינָה,
 וּבְכָל רֶגַע וְרֶגַע בָּאתָ מִמְּהוּמָה.

דַּרְשׁוּ מִסְפָּר דְּבָרֵי הַיָּמִים וְקִרְאוּ,
 תִּצְדְּקוּרֵיּוֹת הַרְשָׁעַת תְּגוּלְגָה בְּסִפְרָה,
 אֶת-הַלֶּחֶם וְאֶת-הַחֶמֶק שְׂמָה הַמְּצִאוּ,
 וּלְקַתְּבֵם, אִין אֵיל בִּי עֵפֶר וְאַפָּר.

עָתָה הָאֵחָ! בְּרַחֲבוֹת שְׂאֵי רִגְחָ,
 בְּאֹרְחֵי עַמִּים אֵת אֲלִימוֹ נִמְשַׁלֶּת,
 בְּיַד מַלְכָּךְ עֲטָרַת הַפְּאֶרֶת הַגֵּד עֲרִיגָה,
 פַּחַח רָשַׁע יִשַׁע מִמִּיצַר נִגְאֶלֶת.

וְאֵל יֹאמֶר בֶּן הַגִּבּוֹר לָךְ פֶּת טְבִירָה
 שְׂטִי וְעִבּוּרֵי הַרְחִיקִי מְקוֹם גְּבֻלְיָכִי,
 כְּבוֹדְךָ גְּרוֹל גְּרַפְאָה מִכָּח טְרוּיָה,
 תִּשְׁגִּי בְּחֶדֶר בְּמִקּוֹם מְגוּרְיָכִי.

סָרָה הַקְּנָאָה וְרַעֲיוֹתָה הַשְּׁנָאָה הַאֲבִירָה,
 בְּסִנְיָה בְּעֵרָה אֶפְלָה בַּיָּמִים מִקְדָּם,
 אִיָּה אִיפֹה הִן? יָרְדוּ נְשִׂיָה,
 וְאִתְּבַה שׁוֹרְרַת בְּאַרְצוֹת צָפוֹן וְקָדָם.

צַהֲלִי, וְרוּנִי יוֹשֶׁבֶת אֲסַטְרָיָה,
 תִּפְיִצִי אֶת־טְהַרְךָ עַל כָּד הַעַמִּים,
 כָּלָה תִרְשָׁעָה זָרוֹן וְאֲבִירָה,
 אֵךְ חֲכָמָה בְּאַרְצֶךָ מְלֹאָה בַּיָּמִים.

פַּחַח חוֹקֶת אֲמַת כָּל גִּבּוֹר יָנוּחַ
 לֹא תִבּוֹכַר פֶּת עַל פֶּת אֲחֶרֶת
 אִישׁ בְּשֵׁם אֱלֹהָיו יִלְךְ בְּטוֹחַ
 שְׂאֵנוֹ יִחַיָּה בְּאִיִן מִן־עֶרְתָּ.

מוֹשֵׁל בְּיִרְאַת אֱלֹהִים הוּא אֲרוֹנֵנוּ
 עַל בְּנֵי עֵבֶר רְאוּת מִשְׁפִּילִי ;
 מִשְׁפָּטִים טוֹבִים צְדִיקִים יְחֹנְנוּ ,
 לָכֵן בַּת עַמִּי שִׂמְחֵי וְגִילֵי .

פָּרְתֵי טוֹבוֹ גִּתְּוָה כְּאוֹר הַצְּפִירָה ,
 תְּחַסּוּת בְּצַר מִמְּלַכְתּוֹ יִרְאֶה אוֹר ,
 תִּכּוֹן נְצַח לָכֵן מִמְּשַׁלְתּוֹ הָאֲדִירָה ,
 חֲסִדוֹ וְטוֹבוֹ יִזְכְּרוּ לְדוֹר דּוֹר .

תְּרִיעַ בַּת עַמִּי בְּאוֹמֶץ וְכֹחַ ,
 קֶץ לְאֶבֶר שִׁימֵי תְּרִימֵי רְגָה ,
 לְאוֹיְבֵיהָ תִּלְעָגֵי תִּמְצָאֵי מְנוּחַ ,
 מִתְּאֵי מִתְּאֵי כַפִּים שִׂבְחֵי קִנְיָה .

נחמת אח לצרה.*

חֲשַׁבְתָּ עֵבִים עַתְּ מִפְּלִשֵׁי רִקְיַע וַיִּסְתִּירוּ
 אֶפְלָה וַיִּחְשְׁבָה תִּשְׁתַּבְּעַנָּה בְּרוּחַ שָׁמַיִם,
 בָּגִיא צְלָמֹן הַהַבֵּל וַיִּקְדִּירוּ,
 וַיִּמַּשׁ חֲשָׁךְ - בְּכָל אַנְפִּים.

מִלְכַת הַיּוֹם אִם מִתּוֹכֶם זוֹרַחַת
 תִּפְיֵץ חַיֵּשׁ מִהָר גְּשִׁיאוֹ שְׂמֵמָה,
 תִּשְׁבִּיעַ שְׂפָעַת עוֹנֵג וְנִסְחָה,
 לִבְנֵי הַבַּל לְכָל בְּאֵפוֹ גְּשֵׁמָה.

מִח גְּעִים אֹרְחָה מִח יָפָה וְגַעְמָה
 עַת מִשְׁבְּרֵי קֶצֶף אָנוּשׁ וַיִּסְתִּירוּ,
 מִח גְּדוּל כְּחָה וַיִּמָּח רֹמְמָה
 דְּחָסִיר כָּבֵל הַיְגוּגִים עָרְוּ וַיִּגְבִּירוּ.

לְכֹן חִפְּה נָבֵר חִיָּה בְּתוֹחֶלֶת
 עַת פָּגְעֵי הַהַבֵּל אֶתְּךָ יִלְחַמוּ
 יַחַד לְשִׁמְשֵׁן-נְחֵמָה בְּמֵאוֹרוֹת מוֹשְׁלֶת
 קִרְנֵי חוֹד וַיִּתִּירוּךָ כִּי גַעְמוּ.

* עַת נַחֲסַחֵי יוֹדֵד יִקָּר לִי בַמּוֹת עֲלוּ אֲבִיו בַּחֲדָשׁ
 שְׁנַח חֲרִכִּי.

שְׁחִיתָ מְצִיחַ יְרִידֵי כֶסֶם פֶּרַעְלָה,
 אֲבִדְתָּ שְׁתֵּם יָקָר הַבַּס תְּעַטְרָה,
 אֲבִידָה, גַּפְשָׁה, מֵת הוֹבֵל אֶרֶץ שְׁפֵלָה,
 וּנְשָׂאֲרָה בְּלִמּוֹד בְּרַכְוֵי צָרָה.

הָאֲנַח דַּסּוֹ אֶל הַחֲאֲבָל הָאֲנַח,
 חֵן פִּגְמָה חֲשָׁבָה שְׁמִשְׁנָחֲמָה,
 קַרְבָּיִם מִיָּדָה לָהּ, אֹר זֹרַח,
 הָאִיר שְׁנוֹתֶיהָ בְּנִעְיָמִים עָלֶי הָאֲדָמָה.

בָּבָה בְּהֲאֲבָק מְלֶאֶה עִם יִשְׂרָאֵל לְפָנִים
 נִיּוּבֵל לוֹ וְעַל יְרִיכּוֹ צוֹלַע,
 אִז שְׁמֵשׁ נָחֲמָה שְׁמֵשׁ עֲדָנִים
 הַבִּיאָה מְרַפָּא בְּכַנְפֶיהָ בְּאֹר זֹרַע.

הָאֲנַח דַּסּוֹ שׁוֹר צְבָעֵי הַקְּמָתִים
 פֶּרְחוֹ תַפְאֲרֵת שׁוֹשְׁנִים וְדוּדָאִים,
 פֶּסְקִיו יִבּוֹרוּ לְחֻגְיוֹן פִּתְחִים,
 בְּמַרְדָּת מִיּוֹפֵי בַל נִפְלָאִים.

אוֹלָם יוֹם יָבֵא הָעֵת תְּגִיעַ,
 עַת תַּמְיִר תִּנְחַמְדָּה עַת תְּאֲבִיב,
 תִּטְבַּע צַהֲלָת רַע תְּרִיעַ,
 וּמְחַרְדֵּשׁ יִפְרָחוּ סְבִיב סְבִיב.

האנח דם! בשברון מתנים,
 על אברו אכיה מדוע תקונן?
 הן חיה יחיה שם במרומי שמים,
 בסוד שרפיה גפשו תחלונן.

נתתי זאת נחמתה כי תראה המצבה
 במקום גיא נטמן ברנבי עפרות,
 בתיוון-תבר עמו ותתעצבה,
 ובחרבת קודש תחבק צרובי מקברות.

שמה רסיסי המע השפוף פמים,
 בנתרים בנחלים יזלון מערנות,
 והוא יענה הדמה תשמע קולו כבתיים
 מבית עולמים ישוררו מנוחות שאננות.

אבל אנכי-אני! גחלה מקתי,
 למרחקים למצוא מרפא אבי נסע בסוע,
 שמה נאסף לעמו גאני לא באתי,
 ומקום קבורתו עקן לא אדע ידוע.

האנח דם! שא מכאובה בדרממה,
 שבה גתי תסר תוגה מדבביה,
 כי תכל משמים תכל מרמה,
 במרום כה צנה שבי עליה.

אל תשא קנח תשא עֲצָב,
 מַעֲתָה יִשְׁמְרֶךָ שְׂרֵי מִצְרָח וּבְהִלָּה,
 תִּמְצָא מְרִגּוֹעַ לְתוֹגִיוֹנָה יְהִי קֶצֶב,
 וַיִּמְחַח רַ' רַמְעָה מִפְּנֵי סָלָה.

תאנית עלמה שבויה.

עת התנפקו באהבתי,
 ובמשפנותי שררה ידירות
 איה מצאתי נחת
 בכל מרבה פעמי,
 כשושנת חזן פורחת
 פרחו ככה ימי.

פעת אויה אויה
 זלות אני לשבני,
 יעז פי הויה

יד מיסרי ארני,
 איה נאות שלותי?
 קחו נשמו, נשמו,
 ועמם הגעי מנוחתי,
 בצל ספו תמו.

שם רבות עלמות,
 רב טובן גביעו
 ועלי בעינים רמות
 בצחוק ולעג ידעו;

הוי אני שבויה
 אף שכולה ונלמוכה,
 בארץ שאיה נבריה,
 עזובה אף ברודה,
 צרה יגון פאב
 אייבוע מבני שחץ
 עמוק עמוק גלב
 אויה פש תמחץ.

רעי מסרפי קרובי
 בנחל בגדו בגר,
 יחר נהפכו לאויבי,
 ולפירי יעמדו מנגד
 שבת פל-משושי,
 איז לצרתי מנחמים,
 יגון מנת פסי,
 פלי תמלה ורחמים.

אזכרה ימי שלותי
 עתות יקרות ונחמדות,

דְּמַעוֹתַי נִגְרוּת
 בְּמַעֲמָקִים בְּמַחֲשָׁכִים
 וְאוֹר יִקְרוּת
 לִי אֶךָ מַחֲשָׁכִים;
 שָׁמַשׁ הִצְלַחְתִּי
 קִדְרָה עֲנָנָה,
 הוֹיִו בְּחֶלְהָ מִפְתִּי
 יִי עַד אֲנָה? —

מִדּוּעַ הִרְעִישׁוּ
 יְעָרִים, בְּרָמִים?
 מִדּוּעַ תִּתְּנוּ עֲשׂו
 אֱלוֹנִים רָמִים?
 אֲחַזָּה דְּמַעוֹת,
 בְּכֶם שׁוֹשְׁנָה
 מִתּוֹת גְּפָאֹת
 שָׁם בְּנִנְה.

יִשְׂאוּ תִּאֲנִיחַ
 צְאֲצְאֵי בְּנִים,
 יַעַן אֲנִכִּי שְׁבוּיָח
 וּבְכוּ חֲשׂוֹשְׁנִים,

קָפְנִים מִוְּבִי וַיִּשְׁרִי
 חֲלָלוּ בְּשִׁפְתַי רִנְנוֹת,
 הוֹיִו אֶךָ בְּאִשְׁרִי,
 אֲשָׁרוֹנִי בְּנוֹת.

שָׁם צָמְחִים וְעַפְאִים,
 בְּסִתְּיוֹ הֵם יִחְמוֹלְלוּ,
 הָאֵחַ מַה נִּפְלְאִים
 בְּאָבִיב עַת יִגְדְּלוּ,
 הִנֵּה לֹא לִנְצַח
 יְדוּקָאוּ מִכְּפוֹר וְקָרַח,
 בְּאָבִיב יְדִימוּ מִצַּח,
 נִיּוֹצִיאוּ צִיץ וּפְרַח.

וְלִי אִין אָבִיב,
 אִין חוֹפֶשׁ וְדִרְזוֹר,
 אוֹיְבֵי הַקִּיפוּנִי מִסְּבִיב,
 נִישְׂימוּנִי בְּחֶשְׁבַת בּוֹר;
 אֲלֵבִי לִי קַמְעָמְדִי
 פֹּה תַחַת הַשָּׁמַיִם,
 כִּי עַרְכָּל מִצְעָדִי
 שָׁבַע עֵינָיִם.

רַחֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מִהַיּוֹת בְּיַד זָרִים.

קוֹל יִלְדָה שָׂמְעָתִי
עַל־מָה שְׁבוּיָה מִקֹּוֹנָת.

אֲזַ בְּלִבִּי יְרַעֲמֵנִי
בַת־עַמִּי מִתְּאוֹנָת,
עַל רַע גּוֹרְלָהּ
מִתְּפִיחַת בְּמִסְתָּרִים
כִּי גִרְשָׁה מִהַיּוֹת
שְׁבוּיָה בְּיַד זָרִים. —

יַעַן אֲנֹכִי גּוֹרָה

מִהַיּוֹת בּוֹכָה

טוֹב רַחֵם שְׂאוּלָה

מִהַיּוֹת עַל־מָה שְׁבוּיָה.

גּוֹרָה גּוֹרָח הַגִּנִּי,

מִמְקוֹמִי בַתְּבַל גּוֹרְרָת,

אֲדָ בּוֹכָה עֵינַי,

וְאֶקְלַל יוֹם הַיּוֹלְדָת;

אֶבְחַר מִדַּת הַמָּוֶת

מִשָּׁמַיִם וּמֵאָרֶץ עֲרִים

הנודד מירושלים.

נודד נודד בְּיַשִּׁימוֹן חֲרָבוֹת
 יִשְׂרָאוֹן עִם עוֹלָם הַנֶּפֶךְ,
 מִיּוֹם גָּזַר שְׁבִי מִשָּׁמַיִם עֲרָבוֹת,
 לְהִלָּלָהּ מֵאַרְצָהּ וּמִמִּזְרָחָהּ.

וַתִּתְנַוֵּד בְּמִדְבָּרָהּ בְּמַחְשַׁבֵי הַחַיִּי
 נוֹלָח בְּשִׁיחַ וּבְחַיִּיָּה קִצְצָה,
 אֵינָה צוֹרִים, בָּפִים, אֲבָנֵי בָהָר
 לֹא כַחֲזוֹת רַגְלֶיהָ פְּעָמֶיהָ מְחַצְצָה?

בְּדַמְעוֹת כֶּסֶם אֹתָם רִוִּיחִי,
 בְּכִיחַ בְּכִי בְּזִכְרָהּ יְרוּשָׁלַיִם,
 לֹא כַלְפָּנִים דָּבָר לְסַלֵּעַ צִוִּיחַ
 בְּלִי מַכָּת הַשִּׁתְּפָכּוֹ פְּלִגּוֹת מַיִם.

תִּזְכּוֹר צִוּוֹנָהּ צִוּוֹנֵי קִדְשׁ,
 מִמְּקַדְשׁ, הַחַיִּיבֵל, הָהָה! שָׁמַיִם שׁוֹמְוִי!
 שִׁבְתָּהּ, חַנּוּיָהּ, מוֹעֵד וְחֻדְשׁ
 תִּזְכּוֹר וְעֵינֶיהָ הִטְעַע יְזֻרְמוֹ.

בְּהַקִּיץ־תִּמְחַזֵּה הָאִיּוֹם מִבִּטְחָה ,
 וּבְרַמְיוֹנוֹת שׁוֹנוֹת צִיּוֹנָה תְּעוֹפֶה ,
 בַּחֲלוֹם־תִּחְזֶה עַל־הַלָּה עִירָה ,
 וּכְבוֹד אֵר עָלֶיךָ חוֹפֶה .

גִּזִּים לְאֻמִּים מִתְּבַל גִּמְחוּ
 כְּסֵאוֹת מְלָכִים לְאַרְץ מְגֻרֹו
 אֶךְ גַּם שָׁמַם וְזָכְרָם נִשְׁכָּחוּ
 מִתָּחַם מִתְּפֹאֲרֵתָם צִיּוֹנִים לֹא נִשְׁאָרוּ .

אֲתָה מְשִׁימָה מְבוֹכָה וּמְבוֹסָה ,
 מִקִּדְשָׁה שָׁמַם אֲנוּיב הִרְעַ מָּאד ,
 בְּעֵינֶיךָ תִּרְאֶה וְאִין תִּצְלָה וּמְנוֹסָה ,
 תִּחְזֶה לְצַדִּיקָה לְשָׁבֵר וְלִשׁוֹר .

יִשְׂאוּ גִּמְרוֹת דְּבָרִים וְיִתְּנוּ עָשׂוּ ,
 יִגִּדּוּ לְצַדִּיקָה צָרַח אִיוֹמָה
 לֹא יִדְּבְעוּ בְּסֵאוֹן יָד עָשׂוּ ,
 כְּמוֹ וּבִקְשׁוּ שְׁנִית חֲבִיא מִהוֹמָה .

כָּל־דָּשָׂא עֵשֶׂב שִׁיחַ וְשׁוֹשָׁן ,
 גַּם לִיחָם נִבְלוּ נִבְדּוּ ,
 פְּרָחִים תִּבְצָלוֹת תִּשְׁחַנְּנָה וְאִשָּׁן
 וְלִשְׂרוֹם יְרוּשָׁלַיִם תִּהְיֶה יִחְאָבְדּוּ .

קָבַח חֲטָבַע יִתְאוּגֹן וַיְחַלֵּפֶחַ,
 וּמְזוּרוֹת רָמִים נִגְהָם אָסְפוּ,
 נֶעַד גְּאֻמָּן בְּשֹׁחַק תִּרְחַח,
 כִּי כְמוֹתָם פָּנָיו חֲפוּי.

אָתָּה לְאֶרֶץ הַשָּׁב אֵיכָּה תִקְוֹגֹן,
 בַּתְּשִׁיעֵי בָאֵב בְּדַמְעוֹת עֵינָיִם,
 עַל כְּלִילַת יוֹפֵי מַר הַתְּאוּגֹן,
 אֵיכָּה יִשְׁבָּה בְּרֹד יְרוּשָׁלָּיִם.

הַחֲמַח תְּחַגְּגָה תְּבַכֶּה בְּתֹאנִיָּה,
 כִּיּוֹנָה הוֹמְיָה לְרוֹדָה מְצַפְצָפֶת,
 עַל מְקַדְשָׁה עִירָה נִפְשָׁה בּוֹכִיָּה
 וְלֹאֲלוּף גְּעוּרָה חוּי! נְכַסְפָּת.

עָרֵי יְבַחֵם אֵל שָׁח פּוֹזְרָה,
 חֲנַנְח תְּנַפּוּץ בְּאַרְצוֹת נְכַרְיוֹת,
 יִשְׁיבָה יְרוּשָׁלַיִם בְּתַרוּעָה וּבְשִׁירָה,
 יִבְנֶה חִיבְלָה חִיבַל תְּלַפְיוֹת.

חכמת שלמה.

בירושלים העיר בִּבְתִי בְּתַפְאֶרֶת,
בְּקִרְבָּהּ הוֹאֲמִים חֲמֻדָּה וְיָפִי,
צְבִי הָעָרִים בְּהֶדְר מוֹכְחָתָה
קָרִית מְמַלְכָה בְּאֵין דָּפִי.

אלונים גֹּאוֹנִים בְּעִיר הַבִּירָה
יִשְׁגְּשְׁגוּ מֵעֵלָה רָמִים וְנִשְׂאִים
וּבֵין עֲפָאֵיהֶם הַתְּגַנֵּב שֶׁמֶשׁ מוֹהִירָה,
וְהַנִּפְחָה הָעָרִים בְּשֶׁלֶל צְבָעִים.

יִרְעֵשׂוּ וְיִהְיֶמוּ עֵנָפִים וּפְאֵרוֹת,
יִשְׁחוּ רֵאשִׁים בְּרִמְמָה לְאַרְמָה,
עֲלֵיהֶם מִתְנוֹצֵץ טַר אֹרוֹת,
כְּפָנִיגִים יִקְרִים וּבְמִזְרוֹת רָמָה.

כְּרָמִים וְחֲרָמִים תִּחְזִיגְנָה עֵינָיִם,
שׁוֹשְׁנִים הוֹרְאִים מִפִּיקוֹם רֵיחַ,
רִגְלָם יִלְחֲכוּ מִיַּם חַיִּים,
יִגַּץ הַרְמוֹן מִתְמַר פּוֹרֵחַ.

גִּפְּן פוּרְיָה בְּהַרר אֲשַׁכְּלוּתֶיהָ, וְיִשְׁמַע לְעַמּוֹתָיִם
 רִבְצָת תַּחֲתָהּ מִמִּשָּׁא עֲנֵבֵי יוֹן, וְיִשְׁמַע לְעַמּוֹתָיִם
 עֲסִים מִלֶּלֶת מִכְּבִּידָה, צִמְרֹתֶיהָ, וְיִשְׁמַע לְעַמּוֹתָיִם
 וְיִתְרֹנָה צִמְאוֹן בְּנֵי הַחַיִּין.

הַחֲרִים בְּעָרִים סָבִיב יְרוּשָׁלַיִם, וְיִשְׁמַע לְעַמּוֹתָיִם
 כַּמְעֵין מִים דְּבִשׁ וְחֶלֶב וְיִשְׁמַע לְעַמּוֹתָיִם
 וְיִשְׁתּוּ הָעוֹזְבֵרִים יְרוּי כְּפָלִים, וְיִשְׁמַע לְעַמּוֹתָיִם
 כִּי בָאִין מִעֲצוֹר כְּמָטָר וְיִשְׁמַע לְעַמּוֹתָיִם

יְרוּשָׁלַיִם הָעִיר! אֲדַכָּה קְדָשְׁתִּי, וְיִשְׁמַע לְעַמּוֹתָיִם
 עֲדָן תֵּאוֹת גִּפְּשׁ חַיֵּי רוּחַ, וְיִשְׁמַע לְעַמּוֹתָיִם
 בֵּין הַמְּדִינּוֹת מְדִינָה הָרֵאשֶׁה, וְיִשְׁמַע לְעַמּוֹתָיִם
 זְכָרוֹנָה מְלוּחַ כָּל־לֵב לֹא יוֹחַ, וְיִשְׁמַע לְעַמּוֹתָיִם

בְּמְדִינּוֹת שְׁרָתִי הָעִיר הַחַיָּה, וְיִשְׁמַע לְעַמּוֹתָיִם
 אִישׁ יֵלֵךְ בָּהּ לְגִאוֹן שְׂמֵחָהּ, וְיִשְׁמַע לְעַמּוֹתָיִם
 גִּצָר מְלָכִים וְדוֹר אָבִיהוּ, וְיִשְׁמַע לְעַמּוֹתָיִם
 שְׁלֵמוֹהַ הַחֲכָם בְּשֵׁמוֹ קְרֹאֲתֶהּ, וְיִשְׁמַע לְעַמּוֹתָיִם

שְׁלֵמוֹהַ זֶה בְּעִיר הַמְּהַלְלָה, וְיִשְׁמַע לְעַמּוֹתָיִם
 לְצֶדֶק מֶלֶךְ לְיִשְׂרָאֵל לְאַמוֹנָהּ, וְיִשְׁמַע לְעַמּוֹתָיִם
 בְּחֻקְתּוֹ עַל־מְלָכֵי קָדְשׁ עֲלֵהּ, וְיִשְׁמַע לְעַמּוֹתָיִם
 בְּבֹר לְבוֹ בְּעַת וְיִתְבַּוְּנָה, וְיִשְׁמַע לְעַמּוֹתָיִם

כִּי בְּגִיחוֹ מִרְחֹם וְעִמּוֹ הָעֲטָרָה,
 וּבִצְאָתוֹ לְחֵבֶל לְפָנָיו הַמְּלוּכָה,
 לֹא-עָמַל לְמַעַן זֹאת הַהַפְּאָרָה,
 לֹא-חִרְף נַפְשׁוֹ בְּעַד הָאָרֶץ הַכְּרוּכָה.

לָבוֹ כְּנִחְרֵי עֲדָנִים יָנִיחַ,
 שָׁרְיוֹ בְּהִיבְלוֹ, שֶׁשֶׁקֶט בְּמִסְפּוֹ,
 וְחַיָּה שְׂאֵנָה נָכוֹן בְּטוֹחַ,
 כִּי קִנְיָהּ אֲכִזְרֶיהָ לֹא-נִגְעָה לְרַבּוֹ.

וּמִהֲהוּא חָסֵר עָלָי הַחֵבֶל?
 אִי־הוּא עֲנֵג, גַּחַת. לֹא-שָׁבַע לְמִרְיָ?
 גַּם עָשָׂר רָב גָּפַל לוֹ חֶבֶד,
 בְּחִלּוֹם כָּבֵה הַבְּטִיחָהוּ אֵל שָׁבִי.

אִן חֲכָמָה וּבִינָה מִגִּבְרַת שְׂאֵל,
 לֹא הוּזַן תְּשׁוּקַת אָדָם וְחִפְצָהוּ,
 וַיַּחֲכַמְתֵּהוּ וַיְבוֹנְנֵהוּ אֱלֹהִים מִמֶּעַל,
 וְעָשָׂר אִיוֹ-קֶץ הָעֲשִׂירֵהוּ.

וַיִּמְשַׁל מִמֶּשֶׁל בְּעֵז אֱלֹהִים,
 צָדֵק אֲזוּר מִתְּנִי עָרְיוֹ יִשְׁעוֹ,
 שִׁפְטָה בְּמִישׁוֹר עֲבָדִים, שְׂעִים,
 אֲמָתָה מִשְׁפָּטוֹ, בְּשֶׁקֶר יִמְאוּ.

אֵיךְ יַעֲקֹב הַיְשָׁרָה יַעֲוֹת מִשְׁפָּטוֹ
 גִּבֹר רְחֻקִים מִמֶּנּוּ מַעֲקָשִׁים?
 וְאֵיךְ מִצְדָּק יִסֵּב מִבְּטוֹ
 גִּבֹר לֹא רָאָה רַע הַמַּעֲשִׂים? —

כַּמְלֶאכֶת אֱלֹהִים וּכְשֹׂאֵל בְּאוֹרִים,
 מִשְׁפָּטָיו צְדִיקִים אִין סֶלֶף,
 הוּא הַפִּיץ רַעַת-אֵל יִשְׂרָאֵל הַדְּרוֹרִים,
 כְּמֹהוּ לֹא הָיָה בְּמַלְכִים אֱלֹהִים.

* * *

בִּירֵעוֹת שְׁחָקִים הִלְבְּנָה שְׁמֹה,
 אֶסְפָּה נִגְהָה בְּרַבְבוֹת כְּכָבִים,
 פָּנְחָה לְשַׁחַר מְקוֹם בְּרָמָה,
 לְהֵאֹר אֶפְרָה חֲשֵׁרֶת עֵבִים.

כְּנָפֵי שַׁחַר הַחֲרִים יִפְזוּ,
 וַיִּזְרְעוּ אֹר עַל-כָּל אַפְסִים,
 צִלְרֵי חֲלִילָה חֲדָפוּ נְגֹזוּ,
 וּמְקָרָה הָאֹר יִבְרִיק קִרְנָיִם.

חִיבֵל מְקָרָה מִתְנוֹסִם לְחֲלָפִיּוֹת,
 נְחָמָד נְעִים, בְּמַעֲשֵׂה אֶמְנִם,
 עַמּוּדֵי שֵׁשׁ חֲצָבוּ לְמִשְׁכִּיּוֹת,
 וְאָדָם, יִשְׁפַח, רַצְפָּת, הָאֲבָנִים.

כִּי מִקְצוֹי אֶרֶץ בּוּגֵי מַגְדָּלִים,
 קָלְרוּ יָפוֹ נְחֻמְדָּר מְאֹד,
 וַיִּיף בְּתַפְאֲרָתוֹ מִכָּל־הַהִיבָלִים,
 בְּאֵגוֹ הַסֶּהַר מִפִּיֹן פּוֹכְבֵי הַיּוֹד.

בְּנֹחַב אוֹפִיר סָפוֹן הַדְּבִיר,
 מֵאֲבָגִים יִקְרוֹת חֶמְכַת הַסְּגִלוֹת,
 וּמִמַּעַל לְכַסֵּא כְּרִי הַשִּׁיר,
 עֲלִיָּהֶם יִפְרוֹט שִׁירִים וַחֲפִלוֹת.

שָׁמָּה יוֹשֵׁב הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה,
 עַל דֹּאשׁוֹ עֵטְרָה סְפִירִים מִן עֲלֻפָּח,
 וּבֵיט סְבִיבוֹ מִה מֵאֲשֶׁר יוֹמוֹ,
 וַחֲצֵלְחָתוֹ בְּכִלְרֵגַע נִגְדוּ מִבְּחֻפָּת.

הָאָרוֹ גַּעְלָה פָּנָיו כְּאֵשׁ פְּלָרוֹת,
 שֶׁעֲרוֹחָיו פִּלְפָּלִים כְּעוֹרֵב שְׁחֹרוֹת,
 שֶׁפְּתוֹחָיו כְּשָׁנִים כְּשׁוֹשָׁנִים נְחֻמְדוֹת,
 וּבְטַחַר שָׁמַיִם עֵינָיו טְהוֹרָת.

מִפָּנָיו יִזְחִירוּ עֲגוּהַ וְחֶסֶד,
 טוֹבוֹ, יִשְׂרוֹ, עָלָיו הַעֲדוֹ,
 לֹא יִדַּע עוֹלָמָה זְלוֹת וְחֶסֶד
 כִּרְבָּאֵי שֶׁעַר זֹאת הַגִּידוּ.

חֲסִי מִחַ חֶקֶל יִשְׁמַע מִחֲטִיָּה
 יִפְרֵעַ חֲדָמָה שְׁלוֹחַ עֲדִינָה? —
 עֲרֵבָה לְאֵן גְּעִימַת הַשִּׁירָה,
 וַיִּמְלֵא הַחֵיכָר זְמֵרָה וּמִגְיָנָה.

מִלֵּבב הַמֶּלֶךְ הַפְּלוֹת עֲלוֹת,
 וְדִין פְּרוּשׁוֹת מִקְשָׁה בַחֲמֹר,
 לֵאל בּוֹמֵר עָלָיו עוֹשֶׂה גְדֵלוֹת,
 בְּחֻדְתָּ קֹדֶשׁ יִפְלֹךְ וַיֹּאמֶר.

גְּאוֹר וְאֲדִיר! בּוֹרֵא שְׁחָקִים,
 מִתְּהוֹ גְּבוֹרָה הַבְּרִיָּאָה הַנְּחֻמָּה,
 מִחֻנָּה פִּיהּ נוֹצְרוֹ גְּמֹרִים וְעֲנָקִים,
 וּמֵאֵין חֲתֻבֵל כְּלָח גּוֹסְדָה.

לָהּ אֲרִי! חֲתוּדָה וְחִתְהֵלָה,
 גְּבוּרָה, עֲזוֹו, גְּצַח בִּימִינָה,
 חֲזִיזִין גְּבֵר עֲבֵל שְׁפָה וּמֵלָה
 צִלְקָה וְלִסְפֵר הַפְּאָרָה גְּדֵלָה??

גְּשֻׁבֵב גְּעֵלָה מִשְׁכָּל בְּו־חֲמֹר,
 חֲגֵד שְׁמֵץ שְׁבַח אֱלֹהִים,
 אֵיחָ גִּיב? אֵיחָ שִׁיחַ וַאֲמֹר?
 בְּמֹו יִשְׁבַח אֲדוֹן בְּגִבְחִים?

אֶפְתָּח מִפְתָּחַי אֶחְנֶה אִימָה,
 בְּרֵאשִׁיתִי בְּרוּאֵיךָ אָדָם הַמְצִיחַ,
 וְאִם כֹּל יֵשׁ יְצוּרֶיךָ הַמָּה,
 אֵיךְ לֹא יִפְתַּח גְּבֵר אִי-הוֹשֵׁיחַ?

אֵךְ בְּחַבִּיטֵי יְצוּרִים קִטְנִים אֱלֹהִים,
 מְחִי, הוֹמָם, וּפְרֵי צוֹמָח,
 יִפְטִירוּ בְּשֵׁפָה יִחַלְלוּ בְּשֵׁיחַ פְּלֵא,
 אֶרְתַּב עוֹ וְשִׁבְחָה אֲשׁוּחָם:

יַעַל דָּוִד אָבִי שֹׁכֵת, בּוֹגְנֵהוּ
 הַפְּלֵאָתָה לוֹ חֲסֵדָה יְהִי אֱלֹהִים,
 מֵאַחֲרֵי עֲלוֹת לְכֶסֶם הוֹשִׁבְתָּהוּ,
 בַּסּ מֶלֶךְ יִשְׂרוּן-בַּסּ גְּבִיחַ!

שָׁבַט רָעָה בְּשִׁבְטֵי מֶלֶךְ הַחֲלֻפָּה,
 לְרָעָה עִם עֶבֶר מְרוֹעַה צֹאן,
 וְחִכּוֹן מְלִכּוּתוֹ — לָהּ גְּכִסְפָּה —
 טוֹב חֲתֻבֵל יָרֵשׁ עֲשֶׂר נְחֻזִין.

כִּי הִלַּךְ לְפָנֶיהָ בְּאַמָּת וּבְצַד־קָח,
 הוֹרַע בְּרִפְיָה מִנֶּעַת אֲנֹשׁ רְמוֹי,
 יִסַּר מֵעֲקָשֵׁי הַיְשָׁרָה יָדוֹ חֲזָקָה
 בְּשֵׁעַר יִקְשׁוּן מִשְׁאַחַו גְּאֲלָמוֹי.

ועוד חסד גדול עליו משכח,
 כי שרש ישי ופרח פרח,
 אותו, בנו ער פסאו המלכות,
 ושמשו נצח תזרח זרם.

ה' אלהי' הן לי בינה ושכל,
 עדיני בער לימים צעיר,
 לדעה דעה גפשי הכל,
 חקמה חגני ואון לי תעיר!

ונתת? עבדה לב מבין יודע,
 לשפוט בצדק עמה הפבר,
 חגני מדע, צדקות זורע!
 ועל פני פרה עם אפבר!

עודו יפלל בקרבת רוח,
 ויבקש מאל שחקמה וחוגגהו,
 כי יחפם לבו פטוח
 בחלום בגבעון אל הבטיחהו.

ויזבח עלות ער המזבח,
 בירושלים העיר שלמי הודעה,
 עלות מחים לכבוד אל זורח,
 ועל תגמולהי עליו הודעה.

וְגַשִּׁים שָׁמַיִם אִזּוּ הִבְאֵנָה.
 וְהִקְרַבְנָה מִשְׁפָּטוֹ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ,
 בְּפָקוּ עַל הַדָּלָת וּלְפָנָיו הַעֲמִדְנָה,
 וּבְאֲזָנָיו קוֹל בְּקִשְׁתּוֹ יִלְדֵּי;

וּבְחֶרְבַת רוּחַ הַצְּמִחַת פְּתַחֶהָ
 וְהִתְנַפֵּל לְרַגְלֵי הַמֶּלֶךְ אַפָּיִם:
 יִיאֲרֵג הַמֶּלֶךְ וְאֲנֹכִי הַנִּבְחָה
 מִבְּנֵי בַר בְּטָנִי, אִי שָׁמַיִם!

אֲנִי וְכַעֲתִי יַחַד בְּחֶרֶד,
 וְאֵלֶּךְ בְּזוֹת הַיָּלֶד,
 כִּי יִלְדֵּי לִי כִּב הַדָּר
 יִשְׁעֵי, אֲזֵרִי, שְׁשׂוֹנֵי בְּחֶלֶד.

וּבְשִׁלְיֵשִׁי לְדַרְתִּי רַעוּתִי בְּזוֹ יִלְדָּה,
 בְּלִמְדוֹת חַיִּינוּ בְּאֵין אִישׁ אֲתָנּוּ,
 וְנִצְמַת בְּנָה בְּפִשׁוֹ נִקְפְּרָה,
 וּבְנֵי הַחַי, כֹּה יַחֲיֶה נֶצַח עִמָּנוּ.

סְעָפִים וּמִחְשָׁבוֹת שְׁנוֹת הָעֲרִימָה,
 הַמַּת בְּחַי רַגַע הַחֲלִיפָה,
 בְּנֵי הַחַי גְּנֵבָה וְהָעֲרִימָה,
 וְהַמַּת, הַזֵּי אֲצִלִּי, מִרְכִּי, הַשְּׁקִיפָה!

בבקר השכם עת הצפירה ורחח,
 חניק בני האבתי השקתי,
 אויח! אויח! נפשי נפתח
 גולם מת הפעם הנקתי.

בני איננו תפח שוכב במטתי,
 בני תחי פה יתיה לעולמים,
 אדני מלכי תשב בני, נשמתתי,
 עשה פדיליה מלך המים."

"מלכי וקדשיו תביעה השגתה
 לדברי רעותי אטום אוניה,
 בנה תמת נפשו לא תיה
 ובני תחי הו החינה עיניה."

לשמוע המשפט תעם נאספו,
 פשר תדבר למו כספר החתום,
 לדברי המלך בלם נכספו,
 בעלה מבינתם נשגב וסחום.

ובנעם שפה ובצוף שפתים,
 שגח דברו החכם שלמה:
 המשפט לאלהים לאדון שמים
 ונאציל עלי הרוח ממרמו.

"חֲרַב מְרַטַח הָבִיאוּ חָנָה,
 גִּזְרוּ תֵּילָד גִּזְרוּ חֲגוּיָה,
 חֲחָצִי הָנוּ לְמַבְקָשָׁת תְּאַנָּה
 וְחֲחָצִי יִפֹּן לְיֹלְדָת הַשְּׁנִיָּה."

מִשְׁתָּאִים חַנְּאָסְפִים מִשְׁחַמְמִים חֲשׂוּמְעִים
 חֲגוּר גִּזְרוּ הָעִיר בְּמוֹ סַעַר:
 "תֵּילָד חֲחִי יוֹמָת?" מְלַבֵּם הַזְּמִים
 מִחַ מְרָה לְאַרְעַ שְׁמִלְכָה גַעַר!

בְּחֲרָבָה גְּרָבָה וְחֲכָר בְּחֲאֲנִיָּה,
 אִם תֵּילָד חֲחִי הִיא הָרָחָה,
 בְּחֲמִיָּה גִבְמָרוּ עַל בְּנֵה שְׂיִירַד נְשִׂיָּה,
 עַל בַּר בְּטָנָה עֵינָה חֲסָה.

"מְלָכִי וְאַדְנִי! לְרַעוּתִי הֵן תֵּילָד
 אֵל גָּא בְּאָבוּ פָּרַח בְּרַ יִסְעָרוּ!"
 "גִּזְרוּ – אָמְרָה הַשְּׁנִיָּה – יִפֹּחַ מִחֲלָד
 גַּם-לִי וְלָךְ לֹא יִחַיֵּה-הַגִּזְרוּ!"

חֲמִלָד מִרְאֵשׁ חָשַׁב מְזֻמָּה
 לְבָעָה מִי מִשְׁחִיָּהוּן תֵּילָד הַמִּיתָח:
 תֵּילָד לֹא יָמַת נְחֻשְׁפָה חַסְעָרוּמָה
 דְּחִרְאֲשׁוּנָה תֵּילָד! לֹא לְרַעוּתָה!

מִשְׁפָּט צְדָק וְזֶה בְּחַשְׁמְעוֹ בִּישְׂרוֹן
 וַיִּחַ עֲנֻגוֹ מְאֹד וַיֹּאמְרוּ בְּצִהְלָה:
 "אֲשַׁרְךָ אֶרֶץ שְׁמֵלֶכָּךְ בֶּן חוֹרִין
 וְעַמּוֹ עַמּוֹ יִשְׂאָא בַק לְמַעְלָה."

וּמִמְרוֹמֵי שְׁחָקִים מִשָּׁח לְאַדְמָח:
 "יִפָּח שְׁפִטָּה קוֹל יִשְׁמַע,
 חֲבִמְתֵךְ רַבָּה כְּאֶרְאֵלִי רָמָח,
 הַשְׁבֵּרְתָּ הַפֶּשֶׁר מִבֵּין יוֹדַע"

אִז חֲבִמְתָּ שְׁלֵמָה בְּהַבֵּל יִצְאָה
 חֲבִמְתָּ אֵל מְאָרֶם נִעְלָה,
 וְהִכּוֹן מִמִּשְׁלַחֹ בְּקִצּוֹי אֶרֶץ נוֹבְרָעָה
 וְשָׁמוֹ וְשָׁמְעוּ יוֹבְרוּ סְלָהוּ

שמשון והארי.

I.

כָּפַר גַּחְמֶךָ וּרְחַב יְדָיִם,
אֲרָוִים יִשְׁנֵשְׁנוּ אָאָאִי הַטָּבֵע,
הוֹקֶם הַצְּפִירָה שׁוֹלַחַת קַרְנָיִם,
וְהַיִּפָּה בְּצַבְעֵיהָ גִיא וְגִבֵּע.

וּכְרָמִים וְהַלְמִים לְאִין סְפֹרוֹת,
פָּרְחֵי חֲבֻצֵלֶת וַיִּבַּק דִּשְׁאִים,
שׁוֹשְׁפִים בַּנְּנִים פִּדְאוֹת וְזִמְרוֹת,
יִצְמָחוּ יִפְרְחוּ לְעֵין גַּפְלָאִים.

רָעָה עֲרָדָיו יִצָּא בְּמַחְלוֹת,
וַיִּחַלֵּל בְּחִדְלֵי פְרִיר בְּחִדְרוֹ,
עֲלוֹת יִגְהַר בְּשִׁירִים וּבְקִלוֹת
וְתִנְעַר יִעֲגֶהוּ הַד דְּבָרוֹ.

חַיּוֹת קַטְנוֹת וּגְדוֹלוֹת כָּבֵדָה,
פֶּה וְשִׁמְהָ פֶּעַם יִתְרָאוּ,
לֹא יִדְעוּ גְאוֹת חֲבֻצֵלָה,
פְּרָמִי תִמְנַח לְכַפֵּר יִקְרָאוּ.

איש חיל מושיע בצרחת,
 שמשון מגבור כגול מרבבא,
 יבד לראות ברמי תמנחה,
 חוד ספךר ויפי תערבא.

יביט ותפלא, ותפלא פלאים,
 יתבונן וישחזן חמרת מהולדת,
 ערנות שושנים פתרשיש ממלאים,
 פלאי שבי ופליא בר ערה.

עדנו יחזה יפעת חי ערים,
 כומר מקמדם ישאף נוחם,
 עודנו יקשוב זמרת צפרים,
 מנותנות זמרות מענף נחת.

וכחזיו שחקים מנגיקי צורים
 כפיר אריות מח ירוץ בקיל
 עיניו — לתכים שביו — צורים
 ישאף רצום גבור תחיל.

נגעח שמשון בראחו פסע,
 ויעט אליו כגבור למקח,
 ניאחזהו בערפו וישם עהו לשמע,
 ברוח ארני — ארני בכח.

II.

כָּכָר וְחָמֵד זֹאת תִּסְבֵּל,
 וּפְרֻחֶיהָ בְּהוֹכָה הַיְלֹודִים הִמָּח,
 מִזֶּרֶחַ לָחֶם בָּאֵב וְחֶבֶד,
 שֶׁפֶר הַלֶּקֶם גִּחְלָתָם גְּעָמָח.

כִּנּוּ עֲדוּ הָאָרֶץ לַפְּגִיחַם,
 מִשֵּׁד הַעֲנוּבִיחַ יִגְקוּ יִרְוּוּ,
 שְׁלֹנֹת הַשֶּׁקֶט שׁוֹרְרָה בְּאֶחְלִיחַם,
 עֲנֵג נַחַח בְּבִיחַם יִחְזִוּוּ.

פְּחָאֵם לִקְבָאֵתָם חֶבֶד אֶרְיוֹת,
 יַעֲרֹגוּ לְדָמָם לְטָרְפָם בְּאֶפְסָם,
 יִשְׁאֲנוּ יִחְמוּ לְטָרְףָהּ תַּשְׁוִיֹת,
 הָאֲנָשִׁים תַּחֲלָשִׁים יִבְלְעוּ בְּכַפָּם.

מִי הָאֶרְיוֹת אִם שְׂאֵלָה הַעֲמִיקוּ
 פְּגִיעֵי מִזְמַן הִמָּח גְּגִיעֵי מִיָּמִים
 הָאֶדָם בְּנָדָם אוֹחוּ יַעֲיִקוּ
 וַיַּעֲיִקוּ וַיַּעֲיִקוּ שְׁוֹת חֲמִים.

שֶׁחַ תָּמִים לְעוֹלָה אָתָּח,
 עוֹדְרִים בְּנִגְלִיחָם אֲקִיָּה אֲרָבוּ,
 וּפְשָׁה יִבְקֶשׁוּ מִנֶּם תַּחֲתָח,
 קִשְׁתָּם, חָצֵם לְלִבָּה רָבוּ.

גְּבוּרָה וְעִזּוֹ מֵאֲמוֹן גְּבָרִי
 חֲגוּר פְּמוֹחַ וְהִמְצָא מְנוּחַ,
 הַשְּׁפַע הָאֲרִיזוֹחַ יֵשׁ שָׁבֵר,
 בְּרוּחַ אֲרָנִי — אֲרָנִי בַכַּח.

תאניה ואניה.

על א"י"ד אשר קרנו כמות עלי אבי הרב החורבני סוה"י"ד אברתם
 וואל דארנצווויג ו"ל נכד הרב הנאון סוה"י"ד חירץ חריף נ"ע בעל אור
 יקרוח" כב"ל אל הספר בעיר פראנצענסבאד והוכל לקבוח ע"ל
 קעניגסבערג בבעהסין ו' מנחם אב חר"כו לפ"ק.

מִמַּעַמְקֵי אַבְרָהָם וְחַפְּתָח אֶרֶץ נְשִׂיָה .
 מִמְּקוֹם חֲשֻׁבָה נִזְרָאָה , שְׂאוֹר הַמַּחְתָּבָה ,
 כְּמוֹ אֶפֶל יִשְׁתַּרְעוּ צְלָדִי עִיפְתָּה ;
 מִשָּׁם הַמְּוֹת תִּלְךָ לְפָרוֹץ פָּרֵץ ,
 לְקִרְא לְטָרְף לְשׁוֹם שְׂמוֹת בְּאֶרֶץ ,
 לְהַתֵּם חֲרוֹן אַפּוֹ וְעַם וְאִימְתָה .

אַלְלִי לִי ! נִם אֹתִי הַשְּׂבִיעַ מְרֹדָה ,
 מִחֲמַד נִפְשִׁי קָקַח! הַפִּיל בְּמַחְמֹרֹת ,
 הַחֲשִׁיד שְׂמֵשִׁי , עָלִי אֶהְדִּי הוֹפִיעַ ;
 אָבִי מוֹרִי שָׁבַד בְּזֹרַע כַּח ,
 וַיִּשְׁבַּ שׁוֹשָׁן נָעִים מְנִי מְלָקַח ,
 עֲדָנוּ בְּאִפּוֹ נִקְטַף לְמִנְתַּי הַגִּיעַ ,

אָבִי יִקְרִיא הוּא מִמְּנֵי פְּנִיָה ,
 נִמְשָׁף בְּנִי סִגְלָהָה עֲלִימוֹ צְפִיָה ,
 בְּחֹחֶלֶת מִמְּשָׁבָה הַפּוֹחַ חֲבוֹ עֲלֶיהָ ;

לִקְרֹאת בְּאֵה מִיַּחַד בְּלוּ עֵינֵינוּ,
 אֲנִיחַל, אֹיְהוּ בְּנַחַל בְּנִדְהָה הַזֹּחֶלְתָּנוּ,
 קִנְצַח אֲצַפָּה עֲרִי אָשׁוּב אֵלֶיךָ.

לִשְׁמַע מוֹתֵךְ מָהוּ רוּחִי נִבְהָלָה,
 נִתְקוּ מִזְמוֹתַי אֲחֻוּנִי בַעַד וְחִלְחָלָה,
 פִּי בָא לִי חֵלְדִי, בָּא הַשְׁמֵשׁ;
 בְּצִהָרִים חֲשֵׁךְ אֹרֵי בַקָּר לְהַעוֹפָה,
 גַּם שָׁמֵשׁ בְּכִנְפֵיהָ אֵין מִרְפָּא וְהַרוֹפָה,
 וְכָל מְאֹרוֹת שְׁחָקִים לִי אֵד אָמֵשׁ.

שָׁעוּ מִנִּי מְנַחֲמִים! כָּבֵד לִי הָאֵבֶל,
 מְנַחֲמִי עֲמַד בְּלִכְּם הַנְּחֻמוֹתֵיכֶם הַחֵל,
 וְאֵל־מִי הַדְּמִיוֹן כָּאֲבִי גַם שְׁבָרִי?
 אָפֶם כָּל־נַחֵם אִם אָבִי אֲבָרְתִי,
 שְׂאֵרִי נֶעֱבַר אָבֵד הוֹדִי חֲמַדְתִּי,
 אֵבֶל אֵד שְׂאוּלָה מִתְחַלְתִּי וְסִבְרִי!

אֵיךְ הַנְּחֻמִּי? אִם מֵעֵינֵיכֶם יִזְלוּ מִיָּם
 בְּנִחְרוֹת כְּפִלְגִים וְכַמְטָרוֹת שָׁמַיִם?
 וְאִם אִתָּם הַעֲצָבוֹ כְּפִלִּים לִי תַעֲצָבְתִּי;
 שְׁמַעוּ הַטּוֹב שְׁמַעְתֶּם בְּבִכְיִי תִבְכְּוּ.

בְּחֶמּוֹן בְּכִי גָלִים מֵעֵיכֶם יִהְיֶינּוּ
וְאִיךְ אָדָם? הֲוַי טוֹב לִי חַמְּוֹת! —

אֲלֶכָּה לְעֶרְוִי לְוִיחִי, לְבָנוֹת יַעֲנֶה.
צָרִי גַלְעָד הַנָּמוֹ לְנַפְשׁ גַּעֲנֶה,
וַעֲקַת שֹׁבֵר יַעֲרֶרוּ בְּכִי וְאַנְקָה;
יִסַּר נִבְכָּה נְתַאֲנֶן בְּלִי הַפּוֹנֶה,
מִכְּאֲבֵי גְדַל גַּפְשִׁי לִי נוֹגָה
לְבִי נָמוֹ וְמִתְנִי מְלֵאוֹ מְעַקָּה!

אֵךְ לְנֶגֶד נִגְעֵי אִם יַעֲמֶדוּ,
אִז חֲרַבּוֹת בְּכִי בַל יַחֲמֶדוּ,
לְמַנְחָמִים יִהְיֶינּוּ וַיִּבְדּוּ לִי נְחֻמָּה;
לְלִבִּי יִדְבְּרוּ לְמַעַן אֲסִיר הַוִּגְחִי,
שִׁאֲשַׁפֵּחַ כְּאֲבִי מְבוֹכָתִי מְצוֹקָתִי,
בַּחֵם יִכְתַּמוּנִי כָּל-עַד בִּי נִשְׁמָה.

מַה נוֹרָא אֲסוּנִי מִכְּאוֹב לְבָבִי,
מַה עֲזוֹ יִגּוּנִי אִם מֵת אָבִי!
הַצַּרִּיק אָבֵד אֲשַׁפְּכָה דְמַעוֹת עֵינַי;
הָהוּ מִי יִתֵּן מוֹתִי פַחַחְהוּ,
כִּי כִמֵּת נְחֻשְׁבָתִי בְּלַעֲרָהוּ, —
בְּלַעֲרָהוּ — מַה חֲנִי? אָפֶס וְאִינִי!

ארוכה את הקנה! הקנה אביריה!
 פת גענת המרהות, מלאת רמיה!
 את כפת-אונים! פשקי אנוש רעל;
 קרבי הרבית את-פר-מ-עלליה,
 קויתי — הת-ענתי משד פנחומותיה,
 ואבי — אכר ותקותי נשארה מער.

במנחם אב אויב הרע בקדש,
 השבית כל-עולה נספי מועד וחדש
 כבשיר וכלפות הרם מבצרי פתיהודיה
 מדי שנה בשנה עיני בכיה,
 אריר בשיתי אבקה רוחי הומיה,
 יען אויב שחד בת-עמי נחמודה,

בו בחדש הפנות הרע לי מאד,
 הפארת ראשי סרה אבי איננו עוד,
 מעי מעי המדמרו ארד שאניה:
 כליזת יפי מעל ראשי נפלה,
 אבי חמודי אויה! לשחקים עקה,
 חחדש נעה יהיה לי משנה סאניה.

עלי לבי דוי עמוק באבי,
 אבי תוקר נאסף מחמד לבבי,

שָׁמַר מִצְוֹת יְהוָה בְּסֵם עֲשֵׂה חַיִּיל;
 אֵב — רָם בְּאַמוּנָה בְּחִבּוּנָה לְמַדִּי,
 יוֹ אֵל הַסְּחוּפָה בְּאַהֲל לְמוֹדֵי שְׂדֵי,
 וּבְחִזְרַת אֵל הָנָח יוֹמָם וְלַיִל.

אֵיךְ מְדוּעַ אֶתְאַבֵּל? מְדוּעַ אֶקוֹנֵן?
 מְדוּעַ אֶעוֹרֵר גְּהִי? מָה אֶתְאַוִּינֵן?
 מִזֶּה לְעֵדֶן חַסִּים נִשְׂאָה, שָׁם יִתְלוֹנֵן;
 מִכּוֹן לְשִׁבְחֹו שָׁם בְּשִׁמִּי דְקוֹעַ,
 וְבוֹל קִרְשׁוֹ בְּשָׁמַיִם שָׁם יוֹפִיעַ,
 פְּנֵי דְרָהֵי קוֹל בְּעַרְבוֹת יְרוּשָׁה.

* * *

אֲשֶׁרָה אָבִי יָדַע עֲדָקָה זֹרְעָה,
 לֹא לְחַנּוּם פֶּה עֲמִלָּה יִגְעָה,
 מִשָּׁרִים אֲוֹתָהּ נִפְשָׁה יָדַע גּוֹרָא עֲלִירוֹת;
 שָׁם הַקְּצוֹר בְּרִנָּה שְׁתִּילִי בְרִמָּה,
 יֵשׁ שָׁכֵר לִפְעֻלָּתָהּ פְּרִי מְעַדְלִיהַ.
 מִשְׁכַּרְתָּהּ שְׁלֵמָה מִבְּעַל הַגְּמוּלוֹת.
 שָׁמָּה בְּנוּ עֲדָנִים מִשְׁכָּן חַמִּימִים,
 חֶתְעֵדוֹן חֶתְעַנְג, חֶבְדָּה בְּנִעִימִים,
 מִחֶבֶל-גְּעִים, גַּחֲלֵתֶיהָ חֶמְבֻּדְקָתָה;
 לְמוֹרְשָׁהּ לָהּ נִסְנוּ הַמְּצָא מְנוּחַ.

בְּקִמְלֵי הַמּוֹמֵי דָרְךָ הַשְּׂמֵחַ שְׂמַח.
 דָּרְךָ חֲגֹן בֵּל הַשְּׂמוֹר חֲרָב מִחַתְּפֻכַת.

נוֹחֵי נֶפֶשׁ, עֲדִינָה! בְּשִׁמֵי מְרָמִים,
 מַצְדֵּק וְתִשְׁלוֹם יִחַדְּוּ לְרֵאשָׁה הָאֲמִים,
 בְּסֹד שׁוֹרְפֵי קֹדֶשׁ שְׁנֵאֲנֵי רַבְתִּים;
 עֲלִיחַ לְמָרוֹם יֶאֱסָפָה כְּבוֹד אֱלֹהִים,
 יִנְשְׂאוּהָ לְכַסְיָהּ מִלְּאֲבֵי גְבוּהִים,
 נִפְשָׁה צְרוּרָה שְׂמָה בְּצִרּוֹר תַּחֲיִים.

למשה איש האלהים.*

I.

מיום ופוח חלפו צללי ערבים,
 החרקה ואיר אור יקרות ויחר,
 ומער פני חוג רקיע השמים,
 ונוצצו קרני הזפים למחר.

הבל וצאצאיה ישמחו ויעלו
 כל-היקום עטף שמחה וששון,
 קפור וקרח יזרבו גמסו ונגזו,
 ועדרו עצב ותוגה יגזו ואסון.

גם פני הטבע קבצו פאר ויפי,
 וגל הארז יעלו האחו,
 שושנים בגנים בלי שמע דפי,
 יעלו ריח נוחם ופרחו יצמחו.

בשלום ובשלום יעשו פרי,
 איש ממול רעהו באהבה ועמדות,
 וטו און להטבע בל ילכו קרי
 לכו ויפיים בני הבל והמדות.

* הוא השיר המספר המרומם המפורסם מ"ח סיד "משח
 מאגטיפורה" נ"י בעת שב מעיר בוקארעסט לעיר מולדחו בישראל בלוי סנע,
 להושיע שמה מטיים לחרג מכה מעול.

כי מאהבה בחשק בת־מרומים,
 על פני בלמו בעיץ חפפת,
 בללאות אהבה נקשרה הולכת תאמים,
 וכמלאך שרום עלימו מעפפת.

מאהבה בתיה גדלות פו עלה,
 באדם קננה גיו ורוח קשרת,
 נשגבות בקבוצת פנימה עוללה,
 מרמה לאדמה שרח זאת חנה־רת.

צללי חשבה ואין גנה חלפוי,
 מדרות הליל נהקפה באור צהרים,
 חשך ונאפלה נסו יחדיו עפוי,
 מסתיו לשוא הרבה אונז בפלים.

חשבה גדולה נאיומה במאלרוי שררה,
 שם צעקו ישראל מגאון רעים,
 רעוצים ולחוצים בשבית נבה מצרה,
 מעברתם פי קשרה גפלו פקאים.

שם קנאה ברזל שנית לחצח,
 את ישרון בממה קרי ובזעם
 נהעח בקרי אף בקרב ומערצה,
 חממה פאש פבוק מיוחד רעם.

שֵׁם שִׁנְאָה רַבַּת אֲנִים מְשַׁלַּח
 עָלַי עֲרֵף הַיְהוּדִים בְּחִנְתִּי אֶפְסָה,
 אוֹיֵה וְחֵי גִשְׁמַע חֲלָחֵלָה בְּחִנְתִּי,
 מִמִּיּוֹצֵר הַשִּׁנְאָה גִּבְרָעוּ גִבְרָתוֹ מִכַּפָּה.

גַּם שְׁטִנָּה מִכְּלָמוֹ בַּר גִּבְרָשָׁה
 חֶלֶק בְּחֵלֶק לְקַחֵי מִיַּד הָאוֹיֵב הַיְהוּדִינָה,
 עַל גַּבִּם בְּאֶבְרִיּוֹת רֵצַח חֲדָשָׁה,
 וּבְחֻזְקָם לַהֲטֹ וּבְרָק חֶרֶב הַיְהוּדִינָה.

גִּבְעַ וְפָנַע עַל רֹאשׁ יִשְׂרָאֵל בָּאוּ,
 צָרָה וּסְעָרָה רַחֲחוּ כְּאֵשׁ בְּקַלְחַת,
 צָעֵקוּ וְאִיוּ מוֹשִׁיעַ מוֹעֵזוֹק לָעוּ,
 וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם בְּפָלִים חֲרָשָׁה פּוֹרַחַת,

וּמִי זֶה קָם בְּגִבּוֹר לְוַחַם מוֹשִׁיעַ?
 מִי מָלַט יִשְׂרָאֵל מִכַּף חֶמֶס?
 מִי זֶה לָבַח הַשְׁטִנָּה הַשְׁקִיט הַשְׁקִייעַ?
 מִי הִפִּיף לְטוֹב לֵב צוֹרֵר הַרוֹמִים?

אֲדָ מִשָּׁה קָם וַיּוֹשִׁיעַ בְּכָלֵמוֹ!
 אֲדָ מִשָּׁה הַרְגִים טוֹב בְּמַלְקוֹשׁ אֶרֶץ יוֹרְהָ!
 אֲדָ מִשָּׁה הִתְמַסִּיד בְּרוּחוֹ אִמְעַ אוֹתָמוֹ!
 וְאִם לְשִׁמוֹ הַשְׁאָרוֹ הִלְאָ זֶה מוֹנֵטִי פִיּוֹרְחָ!

זַח מִשָּׁה הָאִישׁ צָדִיק חָמִים |
 מִרְטוֹב-יִזְרָח יִפְרָח לְנַבְשָׁלִים חָיִל |
 אִישׁ זָקֵן וְשֶׁבַע שָׁנִים שֶׁבַע יָמִים |
 לִישַׁע אָחִיו יִמְהַר בְּעֹז וְחָיִל |

בְּיִשְׁשׁ חֲכָמָה עֲשֹׂר וְרַב דַּעַח |
 לִבּוֹ מָלֵא מֵאֲרָה בְּלִי מִגְעָרָה |
 וְיִמָּאס בְּסִפְתָּ אִפְרָנוֹ כְּשִׁמְשׁ מִזְפָּעָה |
 בְּגִלְיוֹ נָעוּ נָרוֹ מְחִיבֵל הַפְּאָרָה |

שְׁמוֹעָה אֲבוֹרָה נִשְׁמָעָה בְּאָרֶץ |
 בִּי צַר הַמִּשְׁחִית יִבְלַע צֹאן קִדְשִׁים |
 חוּא חֵשׁ לְהַשְׁבִּיחַ כּוֹבֵד קֶטֶל וְקֶרֶץ |
 וְנִפְשׁוֹ שָׁם בְּבַפּוֹ בַּעֲבוּר חַיִּי הַנִּפְשָׁים |

בִּי אֲחֻבְתוֹ לְעַמּוֹ בְּקִרְבּוֹ כָּאֵשׁ בּוֹ עָרָה |
 וְאֵת הַתְּחִבָּה אֲחֻבַת קִדְשׁ הַיָּבֵחַ |
 מִיָּמֵי שְׁחָרוֹת עֲלוּמָיו בְּקִבּוֹ שׁוֹרָה |
 וְהִאֲמַת וְהִאֲמוּנָה אֲחֻזַת הַאֲמוֹת אֱלִיָּתָה |

זַח פְּעָמִים רַבּוֹת רַגְלָיו גָּסְעוּ גָסוּעַ |
 לְחִסּוֹר עֲלִילוֹת רָשָׁע חֲרוֹן אַף וְכַעֲשׂוֹ |
 בְּצַרְתָּם לוֹ צַר וְלִבְכָּיִם הִמָּעַ |
 וְלִצְרָק הוֹצִיא מִשְׁפָּט בְּעֵצָה וְכַעֲשׂוֹ |

הוא וְאֶחָזָה מִרְעָהוּ אִישׁ אֶל־עֵזְרָא
 שְׁגִימוּ קָלִים בְּאֵילִים לְחֹשִׁיעַ,
 חָמָח עָשׂוּ פְרֵי תְבוּאָתָהּ הִבְיֵאוּ עֹד,
 לְעַם מִמְשָׁדָה וּמִדָּט עִם נְגִיעַ.
 שְׁגִימוּ הַסִּירוּ הַשֵּׁכֶת חֲרָשׁ עַח הַנּוֹרָאָה,
 חָפְכוּ לְאֹזֵר לַיַּל שָׁאָה וְאָמַשׁ,
 חָמָח רָצַח מִתְפָּח וְאֶבְרוֹן בָּאָה,
 חֲלָפָה עָפָה וְתוֹבַח בְּחֹד הַשְּׁמֶשׁ.
 שְׁגִימוּ יַחַד עַל עֲבַת יִשְׂרָאֵל וְגִנוּ,
 בְּמִקְרָאָה שְׁלוֹם עַל חוּג שָׁמַיִם,
 לָהֶם בְּרִפְּהָ כֹל־לְשׁוֹן יִרְפוּ,
 תוֹבָח רַבָּח הַעֲטָרְמוֹ וּבְרִכָּה שֶׁבַע עֲתִים.
 וּמִמְרַחֲקִים אִם בָּאֲתֶם בְּשָׁלוֹם לְאַרְצְכֶם,
 וַיִּשַׁע וּמִרְגַע הַבֵּאתֶם לְיִשְׂרָאֵל שְׁפָח,
 הָיוּ נָא בְרוּכִים בְּרוּכִים לְאַרְחֵיכֶם,
 בְּרוּכִים לְדִי בּוֹרָא שָׁמַיִם וְאֶרֶץ.
 וְאֵל שִׁבְיָ וְאֶרֶץ לָכֶם יָמִים,
 חָנוּבוּ בְשִׁיבָה בְּאֶרֶץ הַשְּׁפָלָה,
 מִרְעַ וְשִׁמְרָכֶם רָם עַל רָמִים,
 כַּח תְּבַכּוּ מִיִּשְׂרָאֵל לְעוֹלָם סָלַח.

II.*)

וְגַבְרָא אִם יִזְקִין בְּשָׁנִים יָבֵא,
 וְיִבְהַל יִפְחַד מֵצַל וְרוּחַ,
 אֶעְדִּיו יִשְׁמֹר אִימָה בְּלִבּוֹ,
 וְיִחְשֹׁב כִּי עַד מָעוֹט יִזְמוּ יָפוּחַ.

אָבוֹת הַגְּבֵר אִם עָלְיוֹ חוֹפְפָה
 רוּחַ יָקָה, בְּחִיר יָהּ הַגְּבֹהוּ,
 הוֹעִיל לְעַמּוֹ בְּפִשׁוֹ נִבְסָפָה,
 יִשִּׁישׁ תְּיִשִּׁישׁ קְחוּגְנוֹ עִמָּהוּ.

וּמָה הַפַּעַם עֵינֵינוּ צוֹפִיָה
 וְקוֹן חֶלֶשׁ רַפָּח אֲנִים וְכַח
 נוֹסַע לְמַרְחָקִים אֲרַצָּה בְּסִיָּה,
 נִיבְתַח כְּגִלְיוֹ בְּאִין מְנוּחָ?

וְקוֹן יָחַ וְיַחְגֵּד אֶיךָ בְּנֵי עַר
 לְשָׁבוֹעַ גְּרוּדִים פִּתְחַת הַשָּׁמַיִם,
 דְּמִינוֹ בְּמִקְרָה תְּלִיל — הַסָּהַר
 בְּעַרְבֵי חֶדְשׁוֹ מִחֶדְשׁ יִפִּיעַ קֶרְבָּיִם.

*) ביום שובו לאנדרח ממסעו לעיר פעטערסבורג לחבוא ברכח
 ארצו אל קיסר רוססיה, לחג חשנתו של פעטר חנדול, ויהי גם מליץ
 טוב על אחיו בני עמו האובדים וחנדרחים. —

בְּחִירֶיהָ וְזֶה מִשָּׁח הָאִישׁ
 מִמִּשְׁפַּחַת רֹמְמָה מִשְׁפַּחַת מְנַטִּיפִיּוֹדָה,
 כִּפְחַ יוֹקָשִׁים מִלֹּט אָחִיו יְחִישׁ
 עַתָּה אֹיֵב לָהֶם שַׁחַת פּוֹרָתָה.

כִּי בְּקִרְבּוֹ בְּעֶרְתָּ בְּסִנְהָ בְּעַר
 אֲהַבְּהוּ לְעַמּוֹ בְּאִין מְצָרִים,
 מִבֶּקֶת מְעוֹר הַצִּילִם לְבוֹ סֵעַר,
 לְמִלְטָם מִדְּחֵי מִירֵי צָרִים.

אֲהַבַת קָרְשׁוֹ תְּחַדְתָּ לְזַפְרוֹן,
 כְּמִשָּׁח מְחוֹקֵקֵנוּ מִלְּפָנִים,
 מִמִּימֵי הַצָּרוֹת שָׁטַף הַחֲרוֹן,
 מִשָּׁח עִם סִגְרָח גִּטְעֵי גַעְמָנִים.

יֵרָא יֵרָא פֶּן הִרְבָּקִים הִרְעָה
 כְּמִלְאָה מוֹשִׁיעַ יַעֲמִיד לָגַם,
 כְּנִבְזֹר רוּחָה רוּחוֹ דָּאָח,
 לְפִלֵּל לְמַקְרִים וַיִּגַּשׁ לָבַם.

יִגַּשׁ — וְאֹיֵב לְאֲהַב יִתְהַפֵּךְ,
 שָׁמוֹ, שְׁמָעוּ, אִין מְקַדְּ נוֹשָׁה,
 דִּם הָעֵבְרִים כְּפִים כֹּל יִשְׁפֹךְ
 כִּי קִבֵּן אֹר פָּנֵי מִשָּׁח!!

כבא עת תזמיר עת תאזיב
 למי תרחצת עשירים יסעו,
 למצא תרופה יגודרו מסביב,
 טובתם ירדשו למען ירגעו.

לחמציא תרופה לעבה נכבדה,
 פטרבורגה גם עת לגהות מורם
 רפיונה שכתף תרתף תרבה,
 לחטיב מצבם לתורים אורם.

קבו נברכה משה איש אלהים!
 ברוך ומברך הנה לעולמים,
 על שגותיה שנים סמכוז גבחים,
 יסוף לה שבי, גבר תמים!

ת.י.ח לעולמים! אמנם בן גצח
 יחדשו ימיה פבאזיב תפרח,
 ונביאה הלוי ימר פרימו מצח
 ואורכם יסע פלבנה פחצי ירח ||

לראשית השנה.*

חָלְפוּ שְׁבַע עוֹת שָׁנָה שְׁלֵמָה,
 לְתוֹמוֹת הַיָּמִים חָלְפוּ עָבְרוּ,
 וּבְמִסְפַּר הַשְּׁבַע עוֹת הַעֲלִים הַמָּח,
 כְּמִזְרוֹחַ שַׁחַק נִגְבְּנוּ יוֹזְרוּ,
 מִחֲטוֹב וְחֵיפִי בָּמוֹ אֲסַפֵּף,
 בְּרִבְרוּחַ לְנֶפֶח שׁוֹשְׁנָה רַחֲפֵף.

בְּפִאֲתֵי תֵּבֵל וּבְאַרְצוֹת מְרַחֲקִים,
 נִזְדַּעוּ לְתַפְאֲרַת הַלִּיכּוֹתֶיךָ בְּקֹדֶשׁ,
 נְבוֹנִים יְהִי עֲנָנוּ מִדְּבָרֶיךָ בְּמַמְיִם מְפַפִּים,
 וְתַחְבֵּמַח תִּחַל כְּפִסְחָר בְּחֲצֵי חֹדֶשׁ,
 שָׁרִים בְּחֻלְלִים מֵעֵינֵם הַפִּיצוּ,
 מְבַקְרִים מְחַקְרִים דְּבָרִימוֹ הִרְיָצוּ.

"בְּרִכָּח לְרֹאשׁ מַחְבִּירוֹ עֲלִים אֱלֹהִים"
 מִכָּל עָבַר עָרִיךָ הִנֵּי עָה,
 יוֹדְעִים עֲרִבָה חֶפְלָא וְפִלָא,
 תַּחֲלוֹת רַבּוֹת לְשׁוֹנֵם הַפִּי עָה,
 דְּבָרֶיךָ בְּמִשְׁכַּל וּבְגִמַח נִשְׁמָעִים,
 לְחִיד מִבִּין יִקְרִים וְנִפְלְאִים.

* שנת חמש עשרה למ"ע חמניד חי"ל ע"י חסעריק חחכס נ"י.

לתמורות במדינות תחבונן בך עת
 אשר ה' עת מסתרת במחשבים,
 השמי ע' חכשות בלי מגר עת,
 מתנעשה ותנשמע בארצות מרתקים,
 בפרחי שפת קדש העטרמו,
 קגל ספגיר מתנוסס עלימו.

מטע לתתפאר פדם קדשה,
 מאמרה יקרו מזהב פרוים,
 מחפיר הורה יתק מעליה,
 וקמהו פושע פושק שפתים,
 "הגיונה" במקבש השפה ישמחונו
 בצורות "מעל המדינות" השמי ענו.

הורה ותקמה רבי הערה,
 מתכמי הדר בתצפה מתנוססים,
 קהבין וקתשכיל יורו הורה,
 בלם חכמים בצלה חוסים,
 מדון ומריכה כל ישמע,
 שלוים ושנגים יחוו הע.

כשמש זרח יפיץ ענגים,
 ענגי האולה למדתפה תהיה.

תְּמִירוֹתָם תִּשְׁתַּל גִּטְעֵי גֵעָמִים,
 וְשִׁמְשׁ הַחֲכָמָה וְהַמְּדָע פְּזֵרִים,
 תְּמִירִים כְּסֻדָּם עֲלֶיהָ חֵיקָרִים
 תּוֹצִיא לְשִׁמְחַת הַנְּבוֹנִים וְהַיִּשְׁרִים,

רֶכֶב וַיִּצְלַח! גִּבּוֹר גֵּעָה!
 אֲשֶׁר וְעֲשֶׂה יִפְלוּ לְגִזְרֵיהָ,
 בְּאֵמַת וּבְשָׁלוֹם תִּעֲלֶה מֵעֵלָה
 וְתִקְצֹר פְּרֵי תְבוּאָה מֵעֲמֻקָּה
 חֲבִימִים יִנְטְלוּהָ מִקִּטְנִים וְגִדּוּלָם
 וְתַחֲמִשָּׁה עֲשֶׂה יִהְיֶה לְאוֹר עֵזְלָם! —

הגולים בבלה.

(נאק דו. ל. א. פראנקל)

עלי קרי יהודה שזכנת עצבת,
 נוגה ורחם אספוי מזרח קמת,
 קמתה איומה פארץ הרבת מות,
 פשרה סהרגה אחרי תמה סמלקמת.

נודדים בגוים ישראל קשה פוורת,
 עד תפא באו במצר ובשבית,
 פגאון חיל בקל סעבדה שמורת,
 וחרב פיפיות בידם להורידם שאית.

פבחה קהי פבחה אש אוכחה,
 חוים שזכבים ישראל חונתם ושכחו,
 ילכו בלא כח צרתם גדלה,
 למצא נחם לשבדם אן ובכחו?

לפתע פתאם בין דממת הליל
 רוח קדים עזה תפוח תויע;
 רוח צח שפיים ישב בקיל,
 ועץ מוית תנה ותנה ינויע.

עָבִי רָקִי עַל יַמַּד יְעוֹפְפוּ יַחְפְּרוּ ,
 כְּמוֹ נִשְׁבוּ בָהֶם סוּפָה וְסַעַר ;
 חֲלָמִים חֲלוּם יִקְיִצוּ חַיִּינָם אָבְרוּ ,
 רֹאשׁ יִשְׂאוּ מֵעֵלָה זָקֵן וְנָעַר .

סַעַר מִתְחוֹלֵל בְּרֹאשׁ אָמִיד וְאַלְחָה
 חוֹנֵת מֵאֵין הַפּוֹנֵה לְאֵין נִשְׁמַעַת ,
 מֵעֵמֶק הַנִּיָּא מְרוֹם הַצּוֹחֵת בְּהֵלָה ,
 כְּהַמִּיר עַל הַכּוֹר שְׂמֵשׁוּ שׁוֹקַעַת .

רְחַל עַר בְּנִיָּה סוּפְדַת מִיִּלְלָת ,
 יִסְהַר מְנָה נַחֵם הַקּוֹנֵה וְנַחַת ,
 וְעַז בְּנִיָּה מְדַפְּאִים רִגְלָם כִּשְׁלָת ,
 מִדְּחִי לְרַחֵי יִלְכוּ יִקְרְבוּ לְשַׁחַת .

וְקוֹל מִן הַסְּעָרָה עֲדִיָּה וְגִיעַ ,
 מִבִּיִּן עֲרֻפְרוּ שְׁמַיִם מִטָּה לְאַרְבָּחָה ,
 כְּקַל מְפּוֹצֵץ סֶלְעִים יִרְעַשׂ יְרִיעַ ,
 קוֹל אֲדָנִי בַכַּח מִשְׁמֵי רָמָה :

יִמְחִי הַמַּעַח מֵעֵינֵיךָ רְחַל עֲדִינָה ,
 בְּנִיָּה כְּקָרָם כְּשׁוֹשְׁגָה יִפְרָחוּ ,
 תְּנִי פּוֹנֵת קְרַמְעִתֶךָ דָּמִי מִקִּינָה ,
 לְאַרְצָם הֵן יָשׁוּבוּ וְלִתְצָם יִשְׁכְּחוּ .

עַל הָעֵרָה הַנִּדְרָמָה דְּמִיָּה שְׂרָרָה
 חֲלִיָּה יִפְרוּשׁ כְּנָפָיו עַל הַחַיִּים,
 הָעֲנָנִים יַעֲוֹפּוּ בִּיפֵי הַפְּאֲדָה,
 וְסַר עֲפֵי חַזִּית בְּלִי-נַע יִתְנַשְּׂאוּ שָׁמַיִם.

וְכַמֵּר מִשְׁכִּים יִרְטִיב שׁוֹשְׁבָה חֲמוּדָה
 שָׁם בְּעֶמֶק בְּרָמָה שְׁאֵפֶת חַיִּים,
 וְעַת וְזִהִירוּ וְנִצְהִירוּ גְבֻעוֹת יְהוּבָה
 גְּנָדָה בְּבֶק הַשֶּׁמֶשׁ יִפְעַת עֵינַיִם;

אֲסוּרִים בְּחֲבְלֵי שְׁנָה גְעוּרוּ הַקִּיצוֹ,
 מִשְׁנַתֶּם קָמוּ כְּגִבּוֹר מִתְרוֹנֵן מִיּוֹן,
 צָרָה וְיִגְזוֹן לֵב וְנֶפֶשׁ הַלְחִיצוֹ,
 מִצְּאֵצְאֵי רָחֵל עָפוּ, וְחָיו לְאִיּוֹן.

וְנִחְמָה יִקְרָה צְלָחָה עַל פְּנִימוֹ,
 מִכֶּם שְׂבִי הַרוֹם כְּגִלִי אֶלְחִינּוּ;
 בְּחַלְמוֹת לַיִל יִהְדוּ, יַעֲוֹפוּ וְאִיגִימוֹ,
 וְצִלְמָם בְּעִיר יִזְכֵּר עַד אֱלִינוּ.

הַכְּלָה בְּעֵשׂוֹן הַצָּרָה הַגְּדוֹלָה,
 עַד יָשׁוּבוּ לְבַצְרוֹן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל,
 יַחֲחִיקוּ בְּאֶמּוֹנָתָם וְיִסְעוּ בַגּוֹזָה,
 כִּי שְׂאֵנָן יִחִיו וְאוֹרָם יָהֵל.

גור אריה יהודה.

(נאף רעמועלבען)

גִּקוֹן וּמְלֵא יָמִים וְשִׁבְעַ שָׁנִים
 יוֹשֵׁב וְחֶקֶר גּוֹר אַרְיֵה יְהוּדָה,
 סֵפֶר הַמְּלִמּוֹד פְּחוּחַ נְגִידוֹ כְּמִלְפָּנִים
 כְּבִימֵי עֲלוֹמָיו יִהְיֶה תוֹרָה וְתַעֲוִבָה.

מֵאַחַ שָׁנִים לַיָּם הַנִּצָּח חֲלָפוּ,
 צֶדֶק וַיֵּשֶׁר יָדָיו פָּעֲלוּ בְמוֹ
 בְּנוּחַ שְׁלֹמוֹ נִקְבְּצוּ נְאֻמָּם פּוֹ,
 שְׁמָמִית וְעַכְבִּישׁ לְאָרֶג פְּתִילָמוֹ.
 אַנְשֵׁי רָדוֹ כְּרַעִים אַחֲזוּ הַתְּהַלְכוּ.
 כִּבְר יְגוּחוֹ שָׁם בְּאַרְעַ אֱלֻמּוֹת;
 כְּנִי רַבְעִים בְּתִיּוֹ לְעֶפֶר שָׁחוּ, —
 כִּי יִאֲרִיךְ יָמִים רוּחוֹ דַאֲבָתָּ?

יַעֲרְבוּ לוֹ תִיּוֹ — הַקִּדְשִׁים בְּאַרְעַ
 הַמֶּתָה הֲזֵ שְׂבִי הוֹדִי עָהוּ מִגְּבֹהִים,
 פִּי מִלְאָךְ הַמְּנֹת לֹא יָבִיא קֶרֶעַ,
 לְאִישׁ יִתְקוֹר בְּתוֹנֶת הַקְּאָרוֹן אֱלֹהִים.

(* הוא הרב הנאון מו"ח לוווא אכ"ד ור"י בפראג מחבר ספרים רבים אשר גדולות ונצורות יסופר סמכו נסים ונפלאות עד אין חקר.

לָכֵן דָּרַשׁ דְּרַשׁ יוֹמָם וְלַיְלָ
 בְּחֹבֶל מִטְהַרְתָּהּ בָּהּ דְּבִקְקָה בְּפִשְׁהוּ;
 רוּחוֹ וּבִשְׂרוֹ חֲדָשׁוֹ — גְּאֹר חֵיל,
 וּמְלֹאךָ חֲמִינֹת מְנַע מִבֵּא שְׁעָרָהוּ.
 וַעַת הַמִּשְׁחִית בָּא בְּלִיָּה בְּדַמְמָה,
 וַיִּצְבֵּק אִתּוֹ אִפּוֹ עָלָיו גִּמְרָה,
 לָהּ חֵד וְחֵד וְחֵד וְחֵד וְחֵד וְחֵד וְחֵד וְחֵד
 חֲבִי עַל אֱלֹהֵי מָרָם עֲלוֹת הַשְּׁחָר.
 חֲמִינֹת אִפּוֹ עַז מֵאִין כְּמֵהוּ,
 חֲתִיב גְּנֵד חֲזָקוֹ בְּרִשְׁתּוֹ לְלִכְרָהוּ,
 לְעוֹר עֵינָיו בְּדַמְיֹנֹת בְּהוּ,
 בְּמִסּוֹת שְׂוֹא וּמְדוּחִים מְעַשָּׂה יְרָהוּ.
 בְּמִלְךָ בְּלִכּוּשׁ מְלָכוֹת וְחֵב רְפִידָתוֹ,
 סְבִיבוֹ גְּבוּרִים לְקָרֵב עֲתִידִים,
 בְּדַגְלִים מִבְּחָלִים יְרוּץ עִם עֲבָתוֹ,
 לְפָנָי חֵד חֲזָר חֲזָקוֹ שְׂקָד בְּלִמּוּדִים.
 אִזְּוֹ חֲרָב בְּרִבְחָהוּ מְלִבְבוֹ פְּנִימָה:
 "בְּרוּךְ עֲזָרְיָו יוֹצֵר אֹר וְקָרוֹת,
 שְׂאֵצֵל מִכְּבוֹרוֹ לְאֲנוּשׁ רַמָּה,
 מִיּוֹם מִי — מְחָר יוֹבֵל לְקַבְּרוֹת."

אִשָּׁה חַמוּדָה בְּחֶלֶד הַיְפֹהֶפְיָה,
 חֲמוּדָה תִּעָבִיר לְפָנָיו פֶּעַם אַחֲרָת,
 קִסְמָה עֵינַי גָּבַר עָלֶיהָ צִפְיָה,
 בְּשׁוֹשְׁנֵי שְׁפָתֶיהָ בִּשְׁמֵשׁ מְזַהֲרָת.

עֵינָיו שָׁח לְגִטּוֹת לְחֲמוּדַת חַמוּדָה,
 וּבְהִגֵּעַ לְסִפְרוֹ הַשְּׂכִיר הָעֵינָיִם,
 וַיִּקְרָא אֲרִיָּה: "מִהֲלֵל אֵל הַחַבּוּנָה,
 הָעֵטֹר בִּיפִי יִלְיַח הַסִּיִּים!"

עַם שׁוֹבֵב, מִזְרָדִים הַשְּׁלוֹם יִפְרָעוּ,
 חֲמוּדַת הָאֲבָר הַרְעִישׁ לְפָנָהוּ,
 מֵאַבְחַת הָרֶב הוּא אֲנָשִׁים יִגְעוּ —
 חֲפָחַר סָר מִחֶזֶקוֹ גִּבְרָה קוֹנְהוּ:

"אֲדוֹן שַׁחֲקוּ לוֹ הָעַז וְהַחִיל
 יִשְׁמֹר הַסִּדְרוֹ מִגַּד וַיְדוֹנִים!"
 וּבְהַפְלָתוֹ גַּם הַסַּעַר בְּצִלְלֵי לָיִל
 נִפְזָרוּ לְפִי שְׁאוֹל אֶקַּח הַגְּאֻנִים.

גַּם בְּסַעַר קָטַב סָעַר חֲמוּדָה
 מִמֶּנּוּ יַחִילוּ שָׁמַיִם וְגִבְעוֹת יַחְפְּלְצוּן
 בְּרָקִים בְּגִלְגַּל יַעוּפוּ, מִרְאִיהֶם בְּשִׁלְחַבְת
 סֵל עֵי עַד יִרְגְּזוּן כְּמוֹ יַחְפוּצָצוֹן.

רום נִשְׂא עֵינָיו לְאֶרֶץ צְבָאוֹת
 מִסְפָּרוֹ חָנָה כִּי שִׁיגְלוֹ וְשִׁיחַ:
 יִבְרוּךְ עֲשֵׂה גְדֻלּוֹת וְנִפְלְאוֹת
 מִפְּקֹד צְבָא חֲטָבֵעַ, הַשָּׂא יִצְמִיחַ"

כָּכָה מִי בְּאֲמוֹנָתוֹ מִהַקִּדָּשׁ לְמִנִּי,
 אֲהַבֵּחַ קִדְּשׁ בְּלִבּוֹ כְּלִפִּיד לְהִטָּח,
 בְּשִׁפְתָיו תְּמִיד תְּהַלֵּל אֶרֶץ־שָׂבִי,
 יָד חֲמֻנֹת תְּהִיחָה מִהֵיחָד שְׁלֵטָה.

חֲמֻנֹתָ הַפִּיצָה אוֹרָה - תְּהִיחָה תְּעֲלוֹמָה
 אִיךָ כְּנִגְהַה הַשְּׁחַר הָאוֹתוֹת יְהִלּוּ -
 עֵינָיו מִלְּאֵי הַדָּר סָגְרוּ מִחֲנוּמָה,
 קִדְּמוּ שֵׁחַ הַגִּיּוֹנִי קִדְּשׁוּ חֲדָלוּ,
 בְּחֲרָבִי תַחֲלוֹן בְּשִׂמּוֹ יָפִיחַ הָאָבִיב
 בְּפִשׁוֹ וְרוּחוֹ הַרְוָה עֲנֵג וְעֲדָנִים,
 כּוֹכְבֵי רְקִיעַ יִבְרִיקוּ מִסָּבִיב,
 וּמִזְמֵר בְּלִיל שׁוֹרֵר עַל נִצְנִים.

וְקוֹל הַמָּמָה בְּרִי שְׂאוֹן יִשְׂמַע,
 יִפְהַ קוֹל נְעִים לְאִזֹּן שׁוֹמֵעַת,
 וְעֲנָף יְהוֹמֵם וְלַחֲדָרוֹ יִהְנוּ עַע,
 תְּבִיא שׁוֹשְׁנֵת הַחֵן בְּשִׁמְרֵ מוֹפְעַת.

חָלוּם יָקָר יִשְׁעֵשֶׁע אָסִיר פְּרָרְמָה,
 בְּחִדְרוֹ מְעוֹן צַר נְעִימוֹת יִרְאֵהוּ,
 מִרְחוֹק יִתְּנָה נִתְּנָהוּ הַנְּעֵמָה,
 בְּמִקְהָלוֹת שְׂרָפֵי-קֹדֶשׁ כִּם מוֹשָׁבָהוּ.

בְּשֵׁם הַרוּחַ בְּקִטְרֵת רוּחוֹ שׁוֹאֵפֶת
 כְּרִמּוֹת שׁוֹשְׁנָה הַמְלֵאָה צַעַר אֲהַקְהָה; —
 בַּצַּע זָמְמוֹ נִפְשׁוֹ מִכָּבֶד נִכְסָפֶת
 כָּבֶה מֵת צַדִּיק מְנוּחָתוֹ כְּבוֹדֶסְלָה.

שאלו שלום ירושלים.

(נאך ראב. לעווענשטיין)

שָׁמָּה הַחֲסִידוֹת יִקְנְנוּ יְעוֹפְפוּ*
 אֶל אֲרָצוֹת רְחֵקוֹת וְגַבְרִיּוֹת,
 בָּחֲרוּ מִנְהֵל לְהוֹדֹתָם דָּרָה יִבְחַפּוּ
 דְּמָקוֹם עֵינֵיהֶם מִבִּיטוֹת צְפִיּוֹת.

"אָנָּה תְּעוֹפּוּ חֲסִידוֹת גְּחֻמָּדוֹת?
 אָנָּה תְּחִיֵּשׁוּ פֶתַח קִצְוֵי שָׁמַיִם?"
 "תִּימְנָה נִסַּע שָׁם פָּנִינוּ מִן עֲדוֹת,
 אֶל אֲדַמַּת הַם חֲמוּדָה כְּפָרִים."

"בְּמִזְרַח הַשָּׁמֶשׁ רַגְלֵיכֶם יִשְׁכּוֹנוּ?
 בְּאֶרֶץ אֲבוֹתַי הַנְּעִימָה וְהַיְקָרָה?"
 "לְשֵׁבֶת שְׂאֵן נִגְלִינוּ וְכּוֹנוּ
 בָּם בְּשֵׁפֶת אֶרֶץ כְּנָעַן הַנִּבְחָרָה."

אֲזִי הִרְשׁוּ בְּשָׁלוֹם הָעִיר בְּהַ נּוֹלְדֵתִי,
 אֲשֶׁר אֶהְבֵּתִי לָהּ בְּלִבִּי בְּעָרָת
 בְּמָקוֹם אֲבוֹתַי חַיֵּי חֲמֵדֵתִי,
 בְּמָקוֹם עָמַד הַיִּבֵּל אֶל לְתַפְאֲרָתָהּ.

* ידוע הכלל כי רבים נקבות כרבים זכרים, ונוכל לכתוב חן
 בלשון זכר כו.

שאלו שלום הרבי ציון הנעימים,
מימי תודבן מפפים בגנה אור יקרותו
וקברי חברון גם משכן המימים,
חוקמו טמונות גויות ברות.

ארזי תלבנוז גבהים ורמיים,
דרשו שלומם בערי פבאכם שמה;
אלונים רמי הקומה מטעי עוזמיים,
ערי ארץ קדשה, פאר הארמה.

ספרו נא לכלמו, אנא ספרו,
כי אהבתם בלב ישראל תקפו
כל מעונם גם אוהם ישחרו,
בעת צרה בעת גיחה וכוונ.

עין ישראל עזרה במד בכחה,
על צפירת הפארה בערי עדים;
השוכנים בציון עיר יפהפיה,
עוד עמדה על תלה לששון חיים.

מפור ומפור לכל פאה ורוח
גדודי בני יהודה שרירים נשארו,
עוד עפכה יחוננו בגעים רוח,
הארץ ברב הצלחה בה גרו.

לְאֶרֶץ מוֹלַדְתִּי הִנֵּה כֹה הָאָמְרוּ ,
 אַחֲמָה חֲסִידוֹת תְּמִימוֹת וְנִאֲחָבוֹת ,
 וּמֵעַל מְשַׁבְּרֵי יַמַּיִם יִחְמְרוּ וְסִגְרוּ ,
 הִסְעוּ בְּשָׁלוֹם עִם שְׂנְאֵאֵנִי עֲרֵבוֹת .

הַחֲסִידוֹת חֲתְרוּ עֵוֹ וְכִנְפֵיהֶם נָעוֹת
 וְלַעֲוֹף בִּיָּעָף חֵישׁ הַרְיִמוּ אֶבֶר ;
 אַחֲרֵיהֶם הַפְּטִי בְּעֵין-פֶּקֶד דְּמַעוֹת ,
 אֶל-כָּר-פָּנָה אֶל-כָּל-עֶבֶר .

לַעֲוֹף כְּמִתָּהם גְּרָסָה נִפְשֵׁי לַחֲאֲבָה
 קָהָ ; מִי יִהְיֶה-לִּי מְעוֹף כְּנַפְיִם ,
 עֲמָתָם אֲזוּ עֲפָתֵי בְּאִמָּץ אַחֲבָה ,
 לְשֹׁכֵה כְּנָעַן מִחֲמַד עֵינָיִם .

אֵךְ קָהָ! כְּאַסִּיר בְּאֲזִיקִים הִנֵּנִי
 פֹּה בְּרִגְבִי עָפָר אֶרֶץ מוֹזָבָה ,
 בַּק בְּרַבַּת שְׁלוֹם שְׁרוּחָה מִמְּנֵי
 לָךְ צִיּוֹן אַחֲוֵבָתִי , קִרְיַת הַפְּאָרָה !

יוסף על קבר אמו.

(נאק דר. טערעס.)

I.

כָּבַדְתָּ אֶרֶץ עַד לָבֹא אֶפְרָתָה,
אֲדַחַת מְדִינִים וְנוֹחֵי מִנְטָל הַמַּעֲמָסָה,
מִמַּסַּע הַדֶּרֶךְ יִשְׁכְּבוּ לְשׁוֹרוֹתָם,
וְקָנָם הַלְּפָלִים שָׁחֹר שְׁעָרוֹתָם.

הַגְּמֵלִים יִיגְעוּ כְּקֹבֶר יִגַּע,
יִרְבְּצוּ סָבִיב מֵעֵינַי נוֹבַע,
עַל־מִן נֶחֱמָד, יָפָה, נֶחֱמָ אוֹתָמוֹ,
בְּיָדָיו בְּגִלְיָלִי צַמֵּר יִנְקֵה עֲרָמוֹ.

בַּחֲבֵלָה דָּקִיעַ יוֹפִיעַ יָרַח,
עַל אָבוֹ הַמַּצְבָּה יוֹרֵעַ אוֹר זָרַח,
אָבוֹ הַשׁוֹמְמָה, הַמְחַנְשֵׁאת לְדָמָה,
לֹא חֲרַע חֵיוֹ עֲרָךְ הַטְּמוּנָה שְׁמָה.

גִּוְיָה זָכָה בְּרָה תַחֲפָה מְסֻחֶרֶת,
עָרוֹ בְּיוֹם בְּפִי כֹל לְהַחֲלָה נוֹפְרֶת,
דָּחַל הָעֲרִיבָה הִיא מְחָה בְּדָמֵי יָמֵיהָ,
בְּהַקְשׁוֹתָהּ בְּלִדְתָהּ גְּהַפְכוּ צִירֵיהָ.

עָבַר לְעֵבְרִים הָעֵלָם הַנְּעִים
 — לָבְבוּ מְלֵא תוֹנָה מִדְּכָא פְּלָאִים —
 בֵּן פּוֹרֵת יוֹסֵף הַבְּטוֹר לְאִמּוֹ,
 אֲזִיבִי נַפְשׁוֹ אֲחָיו שׁוֹנְאָהוּ מִנְּדָהוּ.
 לָבוּ יָנוּעַ יָדָעַד פְּאִישׁ שׁוֹבָה,
 מִקְּחוֹק בְּהַפְּיטוֹ אָבִן הַמַּצְבָּה,
 קַמְרֵי הַבֵּין עֵרָךְ הַשׁוֹכְבֵת הַחֲסִיחַ,
 סָגְלַח נַפְשׁוֹ — אִמּוֹ, הַתְּמִימָה בְּמַעֲשֵׂיהָ,
 הוֹלֵךְ וְקָרַב בְּעֵז הַתְּאוֹת נַפְשׁוֹ
 — הוֹיָה שׁוֹבֵב הָעַם מִתְּקָאָה וְנַפְשׁוֹ —
 יִקְבַע דְּמַמַת הַלִּיךְ בְּשִׁיחַ וְהַפְּלָה
 מִחֲבִיזוֹן לָבְבוּ יַפְלֵל בְּהַמּוֹלָח:

II.

חַיִּי בְּרוּכָה אִמִּי יִקְרָתִי!
 שׁוֹשׁוֹן יִשְׁעֵי, חַיִּי רוּחִי גְּחֻמַתִּי!
 פְּתַחִי הָהָ פְּתַחִי שְׁעָרֵי קִבְרִיךָ,
 אִם עָרֹן מְלִי תִקְשַׁכְנָה אֲזִיבִיךָ.
 אִם עַד מִמַּעַר בְּשִׁחַקִי רָמַח,
 לֹא שָׁבַחְתָּ בְּגֵד בְּבִגֵי אֲדָמָה,
 אֲזִי שְׁמַעִי קוֹלִי הַחַיִּשִׁי מְרַגֵּעַ,
 אֲצִלִּי בְּרִבְחָךְ עָלֵי מִשְׁמֵי נְבִיחָה.

פְּעָמִים רַבּוֹת הִתְחַנְנָה הַתְּפִלָּה׃
 קָנַאת בְּאַחוּרָךְ מִנֶּה גִשְׁפָּרָה׃
 לִילּוֹחַ עָמַל מִנּוּ קָדַךְ לְמַדִּי׃
 עַתָּה שְׁפָכָה שִׁיחַ לְאֵל שׁוֹבִי׃
 דְּמַעוֹתֶיךָ נָזְלוּ כְּאֶשֶׁר מִים׃
 עָרֵי חֲרִית יִלְרָה יִלְדַּךְ בְּחַיִּים
 לֹא הוֹסִיפָה עֲנוּתְךָ אָמָה זָרָה׃
 כִּי שָׁמַע ה' קוֹלְךָ קוֹל גִּפְשׁ בְּרָחֵךְ׃

גַּם לִבִּי אוֹיָהוּ מְלֵא מִרְרִים׃
 חֲבִיטִיו פֹּה אֶעֱמֹד בְּיַרְכְּתֵי בּוֹרִים׃
 שִׁימִי עֵינֶיךָ עַל אֲהוּב גִּפְשִׁיכִי׃
 עָבַד לָרַעִים חֲבֹן יֵצֵא מִחֲלָצֵיכִי׃
 מִדְּכָא פְּקָאִים מִיְגוֹן כְּשֶׁרוֹ בְּרַבִּים׃
 נִמְשַׁר בְּבַהֲמָה עָלֵי צַר דְּרַבִּים׃

סָדַח לִי עֲקָתִי כִּי לִבִּי פּוֹצַעַת׃
 עֲמוֹק עֲמוֹק פְּלִיטִי שׁוֹם עַת׃
 בְּפִי אִין מְלָה אָרֶם רוּמִיָּה׃
 רַבּוֹ צְרוּחֵי אֲרֵר גִּיא שְׁאִיָּה׃

חֲסִיאָה לְמִנּוֹת חֲבִיאָתֵנִי חֲפָה׃
 אֲחָאוּ לְמוֹת — בְּתַיִם אֲמָאָה׃

אֵךְ לֹא מִכְבָּד צָרָה וְפָנֵעַ ,
 כִּי מָוֶת פְּזִיחַ מִתִּי בְכָל רִגַע
 אֵךְ אֶהְפֵּל לֹא לִשְׂכֹן שָׁמַיִם ,
 שְׁבִשְׁלוֹם יִנְחַנִּי לְאֶרֶץ חַיִּים .

אֶעֱבֹד בְּסֶדֶק הַשָּׁנִים הַיָּמִים הַרְבֵּעִים ,
 עַתָּה בְּעֶצֶב יְלֻדְתִּי בֵּן גְּחָמִים וְנִעִים ,
 וְקוֹל בְּרָמָה נִשְׁמַע אֲזוּבִיךָ שְׁמָעוּ ,
 "כִּי עַתָּה יֵעֲקֹב! מִסְפֵּר שְׁבִטָיִךָ נִמְלֵאוּ"
 סְבִיבָךָ עֲמְדוּ אֲנָשִׁים וַיִּמְדְּרוּ בַתּוֹנָה ,
 עַרְשֵׁךָ הִתְחִירוּ בָּכוּ מֵאִין הַפּוֹנָה ,
 רְאִיתִיךָ , תְּפֹת , אֲזוֹמְרִים שְׁמָעֵתִי ,
 לְהַפְרִיד מָוֶת מִחַיִּים עֲדֹן לֹא יִרְעֵתִי ,
 וְאֵיךְ צִנִּי תֵּלֵב וְהַנֶּפֶשׁ רֹאֲבֶת ,
 עַתָּה בֵּין גְּאֻדָּהִים וְנִעִימִים יִפְרִיד הַמָּוֶת ,
 דְּמָעוֹת אָבִי כַפְלָגִים גָּהְרוּ ,
 עַל הָאֲדָמָה פְּמִים נִגְרוּ ,
 וַיִּקְוֶנּוּ בְּבָבִי : "חֲכַמַת לֵב הַמָּתִי
 סְבִלָה עֲמַד לְמַדִּי יִקְרָתִי"
 וְאַתָּה , רִגַע אֵךְ רִגַע לְפָנַי הַמָּוֶת
 נִשְׁאֵת הַדְּבִירָה הוּי בְּמִכְאֵב וְעֶצְבֶת ,
 הַחֲזוּקָה בְּיָמֵי וּבִימֵי אָבִי :

יֵאָר הַבִּבְחָה עַל קִבְרֵי מַחְמַד לְבָבִי
 הַגֵּנָה שְׁאֵר יוֹסֵף יִשְׁמַח חַיִּיהָ ,
 גִּשְׁמַתִּי בּוֹ לֹא מָתִי יֵאִיר שְׁנוֹחֶיהָ ,
 אִוֵּר הַצְּלָחָתִי לֹא נִבְכָּה מִפְּנֵי חַיִּים
 בְּלֵב בֵּר נִדְרֵי עוֹד יִפִּיץ קִרְנֵימִי
 בְּקָה פֶּעַם הָאֲחֵרוֹנָה גִּשְׁמְעוּ דְבָרָיִי
 וּבְכֹד צָרָה גִּאֲסַפָּה לְעַמִּי .

אִוֵּרָה בְּבָה הוּי פֶּנֶר בְּעַמִּי שְׂחַת ,
 וְכַמְהוּ שְׁמֵשׁ חַיִּי כְּרֵעַנֵּג וְנַחַת ,
 כָּל־צָרָה פֶּנֶע מִפְּרִיעַ אֲשֶׁר הָאָרֶם ,
 לִי הָיוּ לְגַחְלָה טוֹבִי לְקַחוּ בְּיָדֵם ,
 קִנְיָה שֶׁנֶּאֱהָ קִשְׁרוּ קִשְׁרִי ,
 לְחַלְמֵי לְפַצְפָּצֵנִי בְּלִי פֶּשֶׁר .
 שְׂחִיתִי פֶּם קִבְעַת עֵינָי בְּעֵנָה הַשִּׁקְנִי ,
 יִרְדֵּתִי חַיִּים בּוֹרָה מְרֹדוֹת הַרְוֵנִי ,
 בְּאִין מוֹשִׁיעַ כְּרַפָּאִים פֶּמַחִי עוֹלָם ,
 מִפַּחַד נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים הִרְעִימוּ בְּקוֹלָם ,
 כְּחֶרֶב פִּיפּוֹת מְלָאָה אֵימִים וְנִקְמָה ,
 קִנְיָה אֲחִי גִּנְדִי הַחֲקוֹמָה ,
 וְאַלְהִים מְלִטָּנִי מִרְצַח יְרִימוּ ,
 סָגַר פִּי נְחָשִׁים לְחַמִּים בְּשִׁנֵּימוּ ,

הַבְּטַחְתִּי אֹר יוֹמָם שְׁמִישׁ זְרַחַת,
 לַעֲבֹד מְכַרוֹנִי וַיַּעֲלוֹנִי מִשַּׁחַת
 עִם גַּפְשֵׁי סָחָרוֹ סָחָרוֹ.

עֲבוֹד כֶּסֶף לְמַדְנִים אוֹתִי מְכָרוֹ,
 עָבַד אָנֹכִי בְּנֹי־עַקֵּב הַחַמִּים
 הַעוֹד אֶחָוָה פָּנָיו לְעוֹלָמִים!

פָּתַחַי פָּתַחַי שְׁעָרֵי קִבְיָהּ,
 לֹא עָקַחְתִּי לְשׁוֹעֲתִי אֶל הַאֲטָמִי אֲזַנְיָהּ,
 הַהִפְלִי בְּעָרֵי בְּמַרְמִים שְׁמָה,
 לְמַעַן חִישׁ אֲמָצָא קִבְרִי בְּאַרְמָחַ.

III.

מִחֲרִישׁ גִּישָׁעַז עַל אֶבֶן הַמַּצֵּבֶת,
 לְחַזְיוֹ לְבָנוֹ בְּלֶבֶן מִוֹת,
 וּלְפָנָיו מְרַחֶפֶת הַמוֹנָה יִקְרָה,
 הַמוֹנֶת אִמּוֹ הַזּוֹכֶה וְהַבָּרָה,
 זֹהַבֵּשׁ אֱלֹו לְחֶבֶק אוֹתוֹ,

קִבְשָׁקוֹ מִנְשִׁיקוֹת פִּיָּהּ לְחֶבֶק זְרַעוֹתוֹ
 וּבְקוֹל דְּמָמָה הַרְבֵּתָהּ שִׁים:

“אֶל הַחֲאוּגָן בֵּר־לִבִּי, יִקַּר רוּחִי
 גְּחוּזָהּ לֹוּ אוֹכַל בְּדָרָהּ שְׁמִים.

לְגִלוּתָהּ כִּוִּי חֲבָרִיָּאָה שְׁמִשׁוֹת רְבוּתִים.”

וּסְפָר חַמִּיִּים קָגוּל לְפָנֶיהָ בִּירֵיעָה ,
 אִזּוּ בָּאִיתְּ הַצְלַחְתְּהָ כְּגִפּוֹן פְּדִיָּה .

אִיזוּ עוֹלָתָהּ בְּמִשְׁפָּטֵי שְׂבִי ,
 בְּסִפָּר תַּנְמִיִּים נִרְאָה לְמַדְבֵּי ,
 כָּל אֲשׁוּר פִּיהָ בְּלִבוֹשׁ יַחְלִיפְמוּ ,
 עֶבֶד מִשְׁוֹר לֹא רַב הַמְּרֻחָק בִּינִימוּ ,
 סַחַח כְּבָדִי עֶבֶד אָסְרוּ בְּגִלְיָה ,
 הַיִּשָּׁם עֲטָרַת זָהָב עַל רֹאשָׁהּ ,
 הַנְּחָם בְּנֵי אֵל הַתָּרַב תְּאֲנִיחָה ,
 יִגְדָּה יֶקֶד פִּיהָ בְּאַרְצָה נְכַרְיָה ,
 אֵל תְּקוּנָה עַל רַע גּוֹרְלָהּ
 בַּיִשׁוּעָה קְרוּבָה עוֹמְרַת אַחַר כְּתָרָה יי

כִּי מִלְלָהּ וּפְתַע בְּחִלּוֹם עֲבָרָה ,
 קָה עֲלָם נְאֻמָּנוּ דְּבָרוֹת מִיְקָרָה ,
 חִלּוֹם בַּהֲקִנָּה מִבְּרָה עֲצָב הוֹלִיכָהּ ,
 בְּרוּחַ גְּבוּרָה מְרַחֵקִים שָׁם פְּעֻמָּהּ ,
 גְּמוּלָה וּמִשְׁפָּרַת גְּחַל פִּי שְׁנָיִם
 וַיְהִי לְמִלָּה רַחֵם בְּכָל אֲרָץ מִצְרַיִם .

ירושלים. *

I.

ירושלים עיר המודה וקדושה!
 איה בְּעֶפְרַיִם מְעַלְלָה בְּרַגְלֶיהָ,
 הַפְּאֵרֶת הַחֵבֶל עִיר הַדְּאִשָּׁה,
 גְּבִיל מְשֻׁמֵּם חָטָר גּוֹעִיכִי.

בְּמִקּוֹם מְקַדֵּשׁ אֲדָנִי אֱלֹהִים,
 שְׂאֵנָן מִפֶּחַר אוֹיֵב יְנוּחַ,
 בַּחֵל גְּמָמְנוּ טַפְסָרִים וְשִׁעִים
 חֲמֻבְהָגִים פֶּאֶר בְּהִיכָל זְרוּחַ.

פַּחַת צַרְצְלֵי כְּנֹזֵר וּמִנְגִּינָה,
 אֶהְיֶה קוֹל הָעֹדֵב וְשִׁמְעֵי קְאֻזִּים,
 הַמְּסַלֹּחַת שׁוֹמְמִין אֲבָלָה בָּל פְּנֹחַ,
 גְּאֵסְפוּ שְׂמֻחָה וְגִיל, אִי שְׂמִימִים!

וּבְגִיזָה בָּלֵם בְּגֵאוֹן לֵב
 עִם סִגְיָה יַחַד גְּקָבְאוּ,
 אֶהְיֶה פְּעֹת בְּכִתְּבָהּ וּכְאֵב,
 מֵאֶרֶץ מוֹלְדָתָם לְגוֹזְלָהּ יִסְעוּ.

כָּלֵה בָּם וְעָמוּ אֲרוֹן צְבָאוֹת,
 מִשְׁפָּטוֹ נֹרָא מִי יִכְלֶהוּ?
 סָבְלוּ צָרוֹת רַבּוֹת וְרַעוֹת,
 כִּי־אֲשֶׁר חָזָה הַנְּבִיא יִשְׁעֶיהוּ.

II.

יְרוּשָׁלַיִם עִירֵי עִיר הַיְשָׁנָה,
 בֵּיתִי בַיִת מוֹעֵד הַחַיִּים,
 יַעַן גָּפְרוּ לְנִכְרִים לְמָנָה,
 בָּבֶל עֵינֵי תִרְמַע מִיָּם.

שֵׁם יִשְׁכְּנוּ אֲבוֹתֵי הַתְּמִימִים,
 תִּרְפַּת אֲזִיב לֹא יִדְעוּ
 שְׁמֹה שְׁמֹה אֲרַחַת בְּלֵאמִים
 מִשְׁרַב וְשִׁמְשׁ מַחֲסָה יִמְצְאוּ.

אוֹלָם אֲנִי אֲנִי הַגִּבּוֹר
 אֶעֱבֹר בְּסֶף הַיָּמִים מִקֶּדֶם,
 עַתָּה לֹא יִדְעָה צָרָה וְשִׁבְר
 גְּבֻרַת מַמְלְכוֹת תִּיִּית בְּאֶרֶץ קֶדֶם.

גְּבֻרַת מַמְלְכוֹת עֲרִינָה וְחַמּוּדָה,
 מִשׁוֹשׁ הָאֶרֶץ מְלֵאָה תִּשְׁאוֹת וְרִבָּה,
 תִּנְדַּף בְּעַת עֲזוּבָה וּבְרוּחָה,
 וְעַל מַפְלֵתֶךָ הָאֲזִיב יִלְעַג בְּשִׁנְיָנָה.

מִי יִתְּנֵנִי בֵּין צְבָאוֹת חַיִל,
 גְּסַעְתִּי שָׁמָּה לְעִיר אֲהוּבָתִי,
 אֲפֹל חֵלֶל אִוֹ אֶעֱשֶׂה חַיִל,
 וְאִמְצָא קֶבֶר בְּקִרְיַת חַמְדָּתִי.

